3 1761 04204 2903

LSlav.C
V1337rec

Vajs, Josef
Recensio croatico-glagolitici fragmenti verbenicensis.

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
University of Toronto

http://www.archive.org/details/recensiocroatico00vajs

1329 ...

Glagolitica.
Publicationes Palaeoslavicae Academiae Veglensis.
1903.

I.

RECENSIO
CROATICO-GLAGOLITICI FRAGMENTI VERBENICENSIS.

Auctore:
JOSEPH VAJS

CUM APPENDICE ET DUABUS TABULIS.

VEGLAE. 1903.
PRETIUM: 1 COR. AUSTR.

L Slav. C
V1337rec

650028
28. 1. 57

P. T.

En novas publicationes glagoliticas! Notus erat omnibus tristis ille status liturgicorum librorum glagoliticorum ultimis saeculis; imo decursu saec. XIX. res eo devenere, ut haud procul essent ab interitu.

Detectis vero novissimo tempore praetiosis codicibus ad novam vitam excitata philologia slavica apud ipsos **Glagolitas** *non parum valuit. Cl.* **Berčić,** *de philologia slavica bene meritus, suorum animos ad antiquos convertit fontes, ad quos auctore fel. reg.* **S. P. Leone XIII.** *instauratum novum* **Missale** *editum est a. 1893.*

Ne autem redintegratio haec mediâ subsisteret viâ, potiori aliquo opus erat adminiculo, quo res nedum in praesenti statu sustentaretur, sed in dies proficere posset. Vehementi igitur Summi Pontificis, ***linguae palaeoslavicae*** *in s. liturgia ubi adhuc viget conservandae, desiderio satisfacturus* ***Illmus Dr. Antonius Mahnić, Episcopus Veglensis,*** *cuius dioecesis fidelissima remanserat* ***linguae palaeoslavicae*** *in Sacris peragendis, anno superiore in civitate Veglensi* ***Palaeoslavicam*** *constituit* ***academiam,*** *quae eiusdem linguae in libris liturgicis integritati tuendae, porro libris ipsis imprimendis nec non antiquis eiusdem linguae monumentis scriptis conservandis invigilaret, clericorum in eadem institutionem, cantusque glagolitici ad Gregorianum emendationem promoveret.*

Academia igitur non id potissimum petit, ut cum scientificis Societatibus vel Institutis quasi certet rite sciens initio praesertim deficere vires; attamen finis praestitutus vix alia meliori ratione promoveri potest, quam publicatione fontium, qui nobis inexhausti prostant.

Huic confisi consilium nostrum optimum P. T. Instituto (Societati) Vestro approbatum iri, ***primam publicationem*** *dictae* ***academiae*** *Vobis mittimus precantes, ut quae* ***P. T. Vestri Instituti (Societatis)*** *publicationes hanc materiam spectant, nobiscum benigne communicare velitis, linguae palaeoslavicae* ***P. T. Cultores*** *rogantes, ut his publicationibus nostris emendis nomen dent, quarum pretium annuum est* ***quatuor Coronarum*** *Publicationes quater in anno typis excudentur, qualibet vice paginas circiter 32 complexurae.*

VEGLAE, Festo SS. Cyrilli et Methodii 1903.

Academiae Directio.

Glagolitica.

Publicationes Palaeoslavicae Academiae Veglensis.

1903.

I.

Recensio novi fragmenti croatico-glagolitici Verbenicensis.

Auctore: **Joseph Vajs.**

Praefatio.

Etsi limites territorii, quod inhabitant Slavi catholici ritus occidentalis, qui in sacris peragendis lingua utuntur palaeoslavica, nostris diebus angustissimi sint[1]), eorum tamen libri liturgici in historia rei-literariae maximi sunt momenti; excellunt enim praerogativa, quod per ipsos, quasi per ininterruptam catenam memorabili et post saecula apud populos slavicos semper vivae epochae nostrorum iungimur Apostolorum.[2])

1. Quae injuria temporum antiquissima periere monumenta (ut Psalterium scriptum ex mandato Theodori archiep. Spalatensis tit. Salonitani s. IX.) horum aliquatenus vicem gerunt lapideae inscriptiones circulari charactere glagolitico incisae. Antiquitate nec non argumento inter eas eminet *tabula*, quae invenitur in abbatiali quondam ecclesia *S. Luciae in Jurandvor,* Dragam inter et Bescam (Novam) in insula Veglensi, continens actum donationis Suinimiri (Zvonimiri), regis Croatarum (1076—1088), nec non mentionem de erectione eiusdem ecclesiae, quae cadit ante coronationem regis Kolomani (1102—1114).[3])

---

[1]) Cf. in Appendice novissimum catalogum ecclesiarum glagol. dioecesis Veglensis.

[2]) Vide: Praefationem *Fr. Pastrnek* in *Chrvatsko-Hlaholsky Rukopis Siensky.* Vestnik Král. Čes. Společnosti Nauk. V Praze 1900.

[3]) Cf. *I. Črnčić: Krčke Starine* (Književnik II. 1865.). *Staro-hrvatski glagolski nadpis u crkvi sv. Lucije kod Baške na Krku. F. Rački* (Starine XII. 1875). Item: *I. Črnčić. Još o glagol. napisu u crkvi sv. Lucie u Drazi bašćanskoj.* (Starine XX. 1888).

Argumento quidem deficiens, forma characterum tamen ipso antecedente monumento praestantior est altera tabula glagoliticis literis orbicularibus incisa, quae in ipso centro insulae, nempe in civitate Veglensi, reperta, ibidem in pariete recentis cuiusdam aedificii conspicitur infixa.[1]) Ex sex septemve mutilatis eiusdem vocibus concluditur, eandem probabiliter ad unam spectasse ex monasticis fabricis Veglensibus sancti Michaelis vel sancti Laurentii, quae ultima subiecta erat abbatiae sanctae Luciae de Besca.[2])

Praeter erectionis instrumentum ecclesiae *sancti Viti* prope *Dobrinj* a 1100. literis glagoliticis exaratum,[3]) a. 1576 vel 1579 a *Benedicto Grabia* publico notario latine redditum,[4]) superest, ut de altera *minori inscriptione Baškae Veglensis* mentionem faciamus, quam L. Geitler suis temporibus tabulae S. Luciae quidem iuniorem, reliquis tamen fragmentis croaticis s. XIII. anteriorem iudicavit. Reliquis inscriptionibus recensendis, quae in insula Veglensi vel eiusdem viciniis reperiuntur, non est cur moremur, utpote quae, angulari charactere incisae, ad posteriora saecula pertinent.[5])

Inter monumenta scripta autem huius familiae primum tenet locum *codex Clozii*, Patrum homilias continens, qui cum ex bulgara fonte ducat originem (repertus in insula Veglensi ubi verosimilius s. XI. transcriptus est), testatur relationem aliquam inter Glagolitas croatos et macedo-bulgaros extitisse.[6])

Ex altera parte ex similitudine, quae inter *fragm. Vindobonensia* (s. XII.), cum argumento stricte liturgico, et fragmenta Kievensia intercedit, cohaerentia eorundem colligitur et relatio glagolitarum cum ipso centro slavicae missionis in Moravo-Panonia.[7])

Quibus proxime accedunt fragmentum homiliarii bibl. *Labacensis* , 2 fragmenta missalis, unum *Jaderae, Zagrabiae* alterum,

---

[1]) Cf. *I. Crnčić. Još oble glagolice na Krčkom otoku* (Starine VII. 1875) *L. Geitler. Die albanesischen u. slavischen Schriften.* Wien 1883.

[2]) Cf. *I. Crnčić* l. c.

[3]) Cf. *Povjestni Spomenici I. Kukuljević* pag. 315—317.

[4]) Cf. *Dvie glagolske listine Dobrinjske I. Crnčić* (Književnik II.) Ejusdem: *Najstarija poviest.* (pag. 119.) U Rimu 1867.

[5]) Cf. *I. Crnčić. Popravci ka glagolskim spomenikom.* (Rad. XVI. 1871). *I. Milčetić. Glagolski nadpis iz Beloga na otoku Cresu.* (Viestnik Hrv. Arkeolog. društva. U Zagreb. 1883). *L. Geitler.* l. c. pag. 188.

[6]) Cf. *Glagolita Clozuv. V. Vondrák.* V. Praze 1893.

[7]) Cf. *Glagolitica* (II.) *Würdigung Neu-entdeckter Fragmente. V. Jagić.* Wien 1890.

fragmentum legendae *S. Theclae,* frag. sermonis in decolationem *S. Joannis Bapt.*, nec non duo frag. breviarii et psalterii *Jaderae*, quae quidem fragmenta *Šafarík* ante s. XIII. initia ponit.[1]) Huc spectant porro duo fragm. inventa Verbenici (in insula Veglensi) publicata a *Berčić*,[2]) quorum alterum (sub n. 4) ibidem alligatum croatico Lucidario Petrisiano invenitur.[3])

Saeculum XIII. praeter minora fragmenta Breviarii inventa Kurzulae, Tkonii, Uglani, Birbinii nec non missalis Arbensis,[4]) digne repraesentat *brev. Verbenicense I.*, aperiens seriem literalium monumentorum croatico-glagoliticorum saec. XIV. et XV., argumento amplorum nec mole exiguorum, nunc in variis bibliothecis Jaderae, Labaci, Lutetiae Parisiorum, S. Mariae in Capite (Glavotok insulae Vegl.), Novii, Pragae Boh., Rhaemis, Romae, Verbenici, Vindobonae, Zagrabiae et alibi dispersorum. Seriem hanc claudunt missalia et breviaria typis iam impresa saec. XV. et XVI.[5]) Missalia praeter ea quae Missam stricte spectant ad calcem habere solent adjectum parvum Rituale pro functionibus magis obviis; — Ritualia proprie dicta perpauca ad nos devenere, Segniense unum, alterum Klementovićii ipsumque magis particulare pro Tertiariis[6]) — Breviaria porro ita sunt composita, ut unam alteramve specialem partem Officii tantum (Psalterium, Lectionarium) contineant, ut Verbenicense I., vel totum Officium in unum volumen redactum, ut ambo brev. Noviana. — Post minus faustum digressum ab antiquis hisce textibus saec. XVII. et XVIII.,[7]) novissimis temporibus ad eosdem rediit

[1]) Cf. *Památky, hlaholského Písemnictví.* V. Praze 1853.

[2]) In *Čitanka Staroslovenskoga Jezika.* U. Zl. Pragu 1864.

[3]) Cf. *Prilozi za literaturu hrvatskih glagoljskih spomenika. I. Milčetić.* Starine XXX. 1902.

[4]) Cf. *I. Berčić. Čitanka* str. 40—47.

[5]) Missale a. 1483 (Venetiis?); aliud: *Missali po zakonu Rimskoga dvora* ibidem 1528. Idem S. Viti ad Flumen a. 1531. Breviarium Venetiis 1561. Idem Romae 1621 et 1629.

[6]) Cf. Njekoliko staroslavenskih i hrvatskih knjiga što pisanih, što tiskanih glagolicom. *Iv. Brčić.* Rad LIX. 1881.

[7]) Cf. *editiones Raph. Levaković: Missale Romanum.* Romae 1631. *Illyrici Typi* . . . (breviarium) Romae 1648.; Item *Jos. Pastrić.* Romae 1688. et ca. 1774. Eiusdem cura *Missale Romanum Slavonico Idiomate.* Romae MDCCVI. (Missal Rimskij va ezik' slovenskij.) — *Mat. Karaman: Missale Romanum Slavonico Idiomate.* Romae MDCCXCI. (Missal' Rimskij Slavenskim' Ezykom'). Eiusdem: *Breviarium Romanum Slavonico Idiomate.* Romae. MDCCXCI. (Časoslov' Rimskij Slavenskim' Ezykom'). *Officia Sanctorum Slavonico Idiomate.* Romae MDCCXCI. Čini Svêtih' Slovenskim' Ezykom' et editiones denuo typis excusas.

C. Parčić († 25/12 1902) in exaranda nova editione Missalis Romani,[1]) praeparata sibi via potissimum ab I. Berčić.[2])

Dum literatura haec, quae inde ab altera parte saec. XIII. post solemnem eamque iteratam approbationem usus linguae palaeoslavicae in liturgia factam per Innocentium IV (a. 1248., 1252), valde effloruit, tot tantaque post se reliquerit monumenta, fere nihil, ut supra vidimus, ad nos pervenit ex epocha terminum hunc antecedente, quae tamen literariis monumentis carere non poterat, sed potius abundare, nam illis saeculis notum illud diuturnum probationis tentamen sustinere debuit liturgia palaeoslavica. Quare laeto animo operam damus recensioni ac criticae *novorum eiusdem familiae fragmentorum,* quae ex indiciis inferius adducendis ad istam epocham pertinere vel eidem proxime accedere videntur.

2. Omissis tantisper notis palaeograpticis character praelaudatae epochae sequentibus punctis potest concipi:

Exceptis frag. Vindobonen. ъ (Ⱏ) raro invenitur (синъ; свръшена соуть; обикаетъ Hom. Labac.), cuius vices gerere solet ь(Ⱐ), quod pro utraque semivocali indiscriminatim scribitur (дьѣвьльскиє, изшьдь ibid.).

Pro praefato ь hinc inde iam e vel a secundarium conspicitur (деци парaонова frag. Jader. I. Šaf.; семерти in Decol. Johan. Bapt.; залаѣ, вась дьнь Psalt. Jader.); vel ipsum saepius omittitur (кто ... обличить ... почто ... мнѣ frag. Mis. Zagrab.) vel etiam pro lubitu inter consonas ponitur: мисьльми Hom. Lab.

Vocales и et ꙑ non distinguuntur, uno eodemque и redduntur, quod scribitur: и, і vel Ꙇ: (Ⰹ, Ⰺ, Ⰻ) синь божи еси Hom. Labac; ісцѣлень ibidem; ізведше leg. Sct. Theclae; Ꙇ ставь ibid. Consequenter ъи per contractionem redditur uno и; въ свети градь, доухь злобиви Hom. Lab.

Pro vocalibus ѧ, ѩ in genere ponitur є [Ⰵ]; pro ѫ, ѭ: оу, ю (Ⱆ, Ⱓ) (врѣме, моеє, боудоуть, поустиню); tamen loco

1) Misi Vlaštc. Romae 1881. Rim'ski Misal'. Slavên'skim' Ezikom'. Missale Romanum Slavonico idiomate. Romae MDCCCXCIII.

2) Ulomci sv. Pisma. U Zl. Pragu. 1864—1871.

є etiam hinc inde invenitur ѣ: поѣть Hom. Labac. ѣзикь ibidem.

Loco vocalis ѣ [Ⰰ], quae generaliter suis locis invenitur (недѣла, матѣѣ) legitur etiam є (вєра растѣшє S. Theclae дрьва и сєно ibid.)

Pro dj, tj ponuntur earum legittimae vicariae žd, št (scriptum щ: нощию, развращаєть); ћ tantummodo pro g': єрмоћень S. Theclae, єванћелиѣ Hom. Labac.

Mollis enunciatio *τοῦ* л, н exprimitur in sequenti vocali saltem in оу: дивлаχоу сє sed славлю Miss. Zagreb; кланающи sed поустиню Hom. Lab; non autem *τοῦ* р: єамаранинѣ Mis. Zagreb., tum: творoу S. Theclae.

Sic dictum r, l sonans scribitur more solito: дрьва, врьгоутѣ, вльχва, льсти; attamen in Hom. Lab. legimus: ис црикве, in Decol. s. Joh. црикvенаго.

Adiectiva declinantur etiam more pronominum ex. gr.: тьминичномоу S. Theclae.

Quibus praemissis ad ipsa fragmenta gradum facio, gratias reddens cl. prof. Dr. Fr. Pastrnek et M. R. P. St. Ivančić, qui mihi in eis describendis consilium et opem tulerunt, nec non M. R. D. Jac. Dminić, decano Verbenic., qui mihi eadem benevole commodavit.

Fragmentum glagol. breviarii Verbenicensis.

Fragmentum nostrum constat quatuor foliis pergamenis (circa 35×25 cm), quae inde a saec. XVI. inserviebant pro theca, in quâ religata erant documenta parochialis ecclesiae Verbenici, in insula Veglensi. Quae folia, licet inter se argumento sint affinia — continent enim officia de tempore Adventus, — nedum omnia ordine inter se colligantur, imo nec ad eundem librum quondam pertinuisse videntur.

Folium A et D (hodie primum et ultimum) ad quoddam Lectionarium spectasse puto ex Lectionibus, de quibus inferius; folia autem B et C in hodierno ordine II. et III. licet plena sint

saepe saepius repetitis Invitatoriis, Antiphonis, Versiculis etc., nullam continent Lectionem, licet hinc inde eam indicent. Licet nonnulla breviaria glagolitica omnes partes divini Officii contineant (ut Noviana), constat tamen ex inventariis ecclesiae Verbenic. (ab a. 1550, item 1557.) eandem posedisse separata a corpore Breviarii Psalteria nec non alios libros liturgicos; imo breviar. Verbenic. I. sic inscribitur: **Почєнєт' чин' матотинала.**

Poterant ergo pertinere ad quendam »*Ordinem*« amplectentem reliquas Officii partes exceptis Lectionibus et Psalterio. Opinio haec confirmatur ex nota, quae legitur in 2. col. fol. III. b. l. 5: $\overset{\text{т}}{\text{чи}}$ $\overset{\text{л}}{\text{омию}}$ (*lege homiliam*), post quam ordo Officii progreditur. Similes enim notae generales leguntur in antiquioribus Ordinibus. Sic ex. gr. in Ordine Romano I. publ. a Mabillon similiter legitur: *Leguntur homiliae sanctorum Patrum ad ipsum diem pertinentes.**

Momentum quod nos ad ea publicanda inducit *palaeographicum* est ac *orthographicum,* quod nempe ipsa cum fragmentis superius indicatis tanquam pontem inter epocham fragment. Vindobonensium et monumenta saec. XIV. angulari charactere conscripta considerari liceat, cum de uno aeque ac de altero termino participent, licet ad posteriora propius accedant, sicque novum sint

* Cf. *Suitbert Bäumer Geschichte des Breviers.* Freiburg 1895.

Fol. Ab, col. I.

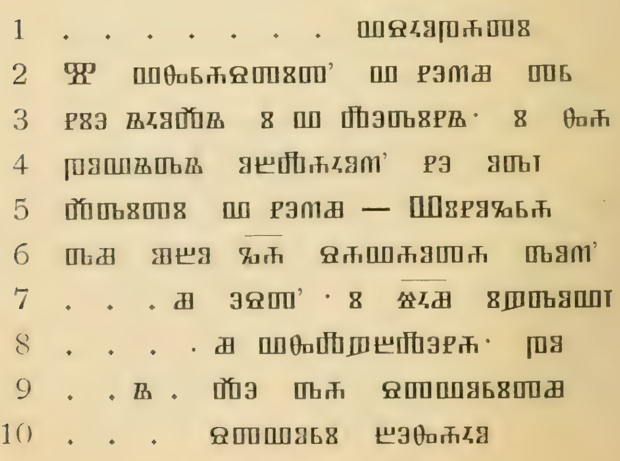

documentum stadii quo literatura glagolitica ritus Occidentalis sensim sine sensu a characterum forma *originaria* (*semiorbiculari*) ad *posteriorem* (*angularem*) gradiebatur, comitantibus etiam vicissitudinibus orthographicis.

Claritatis gratia prius ipsum textum cum analysi exhibebo, dein de eius lingua, orthographia graphicisque proprietatibus disseram.

I.

Textus ordinatus est in duabus columnis (ca 10 cm amplitudinis), quarum quaeque 25 lineis circiter constabat, nunc aliis in superiori, aliis in inferiori parte deficientibus. Argumentum fol. Aa decifrari prorsus nequit, eoquod frequentiori usu prae omnibus est detritum. Idem fere dicendum est de folii B posteriori, potiori autem ratione de fol. C anteriori paginis, quae prius inter se iunctae erant, deinde iisdem vi disiunctis characteres unius alteri adhaeserunt et vicissim, sicque lectio eorum perdifficilis vel omnino impossibilis evasit. Posterior pagina folii D tandem ab inferiori parte praesertim decussati, quo totum claudebatur volumen, frequenti manuum tactu valde inquinata, praeter alia vestigia orationis de Dominica III. Adventus ostendit. Quibus praemissis ad ea, quae attentionem magis attrahunt propero. Textum adduco tum charactere glagolitico (sic dictae *croaticae* recensionis) tum literis cyrillianis transcriptum, quem hinc inde mancum supplevi ex brev. Verbenic. I. De cetero quaesivi textum fideliter referre.

Fol. Ab, col. I.

(не ꙗмамь . . . его ни вьс)копати
І взрастит' в немъ тр
ние ѣкоже и в лединѣ · и за
повѣдѣ облаком' не одь
ждити в немъ — Виногра
дъ оувο г̅а саваота дом'
(израилев)ъ ест'· и ч̅къ июдовь
(нова отьрасл)ъ взлюблена · по
(трьп)ѣ(хь) же да створитъ
(правьдоу и) створи безако

11 . . . . . ⰕⰟ ⰘⰀ ⰑⰁⰓⰕⰡ
12 . . . Ⱑ? ⰓⰁⰡ
13 . . ? ⰄⰅ ⰂⰓⰡⰏⰅⰐⰅ ⰋⰔⰒⰎⰀ
14 . . ⰎⰅ ⰒⰑⰔⰎⰖ ⰔⰐⰀ ⰔⰂⰑⰋ
15 . . ? ⰅⰐⰋ ⰁⰋⰂⰀ ⰒⰑⰄ' ⰈⰖⰍ
16 . . . ⰑⰄⰈⰖⰍⰑⰐⰐⰋⰅ ⰋⰔⰍⰀⰒ
17 . . ⰁⰎⰋⰈⰀ ⰅⰔⰕⰀ ⰂⰓⰡⰏⰅ
18 . . ⰅⰘⰑ ⰐⰅⰀⰏⰖⰂⰅⰕ ⰔⰅ ⰕⰝⰋ
19 . . ? ⰎⰅⰕ' ⰘⰀ· ⰔⰅ ⰖⰈ
20 . . . . . . ⰡⰘⰀ ⰈⰏⰎ ?

Notae. In linea 2. maiuscula Ⱑ producitur in parte inferiori, quod in omnibus characteribus maiusc. observatur; взрастит verosimilius est error amanuensis pro взрастет.' Praep. в scribitur in unum cum pron. нем — L. 3 exhibet ligaturam вл. — L. 4 Particula не conflatur cum sq. verbo. — L. 5 в нем scribitur uti supra. — L. 8 habet lig. зл. — In L. 11. illud обртѣ cum

Fol. Ab, col. II.

1 ⰀⰕⰟ ⰏⰐⰡ Ⰲ ⰎⰒⰄⰋ · . . .
2 ⰄⰀ ⰋⰏⰀ Ⰲ ⰁⰀ · Ⰻ ⰄⰖ . .
3 ⰔⰓⰜⰅ ⰅⰄⰋⰐⰑ · Ⰻ ⰒⰀⰕ . . . .
4 Ⰻ ⰄⰖ ⰁⰑⰅⰕ ⰔⰅ ⰏⰅⰐⰅ · . . .
5 ⰋⰘ' · Ⰻ . ⰑⰁ . . . . . .
6 Ⰻ ⰝⰅⰄⰑⰏⰀ ⰋⰘⰀ ⰒⰑ Ⱀ . . . .
7 Ⱋ ⰈⰖⰂⰅⰆⰖⰒ ⰋⰏⰟ . . . .
8 ⰂⰡⰝⰐⰋ · Ⰻ ⰐⰅ ⰒⰓⰡⰔⰕⰖⰐⰀ . .
9 . . Ⱁ ⰕⰂⰑⰓⰅ ⰋⰏⰟ · Ⰻ ⰔⰕⰓⰖⰘⰟ .
10 ⰄⰖⰏ' Ⰲ ⰔⰓⰜⰖ ⰋⰘⰟ Ⰴ . . .
11 ⰔⰕⰀⰒⰅⰕⰟ ⰕⰑ ⰏⰅⰐⰅ . . . .
12 ⰅⰔⰅⰎⰒ ⰔⰅ Ⱁ ⰐⰋⰘ' . . . .

11 (ниє глаглє)ть гъ обртѣ
12 ѣ ? Р^ш^ѣ
13 (єгда при)дє врѣмєнє испль
14 (нєниє вь нє)жє посла снъ свои
15 (вивь оть ж)єни бнвъ под' зак
16 (ономь да п)одзаконниє искоуп
17 (ить) Близъ єстъ врѣмє
18 (и дьнє) єго нєоумалєт сє т чи
19 (Сє гла)глєт' гъ· сє аз
20 (сьбєроу є оть вьс)ѣхъ змл ?

ѣ in sq. linea dubium remanet. — L. 12 Рѣш i. e. рѣшпонь (Responsorium) cf. brev. Verbenic. I. fol. 20 b. in rubrica: вѣдомо боуди да . . . рѣшпнн etc. L. 13. habet lig. пл. — L. 18 Negativa partic. collig. cum verbo. чтн indicat initium Lectionis. — L. 20 exhibet solitam lig. : змл (зємль).

Fol. Ab, col. II.

1 оут' мнѣ в люди · (и азь боу)
2 доу нмъ в бъ · и да(мь нмь)
3 срцє єдино · и поут (єдин)
4 и да боєт сє мєнє ·
5 их' · и (д)об(ро) (боудєть нмь)
6 и чєдомъ ихъ по н(ихь)
7 І завєщаю нмь (завѣть)
8 вѣчни · и нє прѣстаноу (до)
9 (бр)о творє нмь · и страхь . . . .
10 дам' в срца ихь д(а нє оть)
11 стоупєть т о мєнє (И вьзв)
12 єсєлю сє о них . . . . . (обу)

13 [illegible] . . .

14 [illegible] . . . . . .

15 [illegible] . . . .

16 [illegible] . . . .

17 [illegible] . . .

18 [illegible] . . .

19 [illegible] ? . . .

20 [illegible] . . .

21 [illegible] — [illegible] ? .

Notae. L. 1 Verbum (воуд)оут' complendum est ex praecedenti linea. Praep. в iungitur cum substant.; вл ligatur. — L. 4. Reflexivum се immediate adicitur verbo. — L. 9 ligat. тв — L. 10 всрца in continuo scribitur. — L. 12 се subiungitur verbo ut

Fol. Ba, col. I.

1 . . . [illegible]

2 . . . [illegible]

3 . . . . . [illegible] — [illegible]

4 . . . . [illegible]

5 . . . . . [illegible]

6 . . [illegible]

7 . . . . [illegible]

8 . . [illegible] — [illegible]

9 . . . . [illegible] ?

10 . . . [illegible] . . [illegible]

11 . . . [illegible]

12 . . . [illegible]

13 . . . . . [illegible]

14 . . . [illegible] — [illegible]

лажоу є · и постав(лю на)
мѣстѣ семъ . . . .
в правдоу вьсѣмь (срьдьцемь сво)
имь и всєю дшєю (своєю)
Ꙗко сє глєть гъ . . . . (при)
вѣсь на люди сиє . . . (зь)
лоє . тако привє(доу) . . .
всє доброє обилн(о) . . . .
азъ глю к нимь — Ѳ? . .

supra. Post pronomen них probabiliter stabat єгда. — L. 15 в правдоу scribitur in continuo; пр lig. — L. 17 habet lig. гл, l. 19 пр, l. 21 item гл.

Fol. Ba, col. I.

(Цѣсарь на)шъ придєт' хъ \ єгож
(є ивань) проповѣдашє агнц
(а бити при)доуціа — Б$^{ш}_{р}$
(Сє агньць божи) сє ижє взє
(млєть грѣ)хи всєго мира
. . К . М^{т}а Ꙗн Сє на о
(влацѣхь нє)бскихъ гъ сь в
(? ластию) придєтъ — Пс
(Гь вьцари сє) Ꙗн Градъ крѣпо
[сти на]шєє сионъ (сьпа)ситє
[ль вь нє]мъ поклаьаєт сє
[стѣна] и прѣд стѣноу отв
[оритє врат]а · ѣко с нами вь
[алѣ] Пс Испвдан — Ꙗн

15 . . . . [illegible]
16 [illegible] ? . . . . . [illegible]
17 . . [illegible]
18 . . . . . . [illegible]
19 . . [illegible]
20 . . [illegible] . . . .

Notae. L. 2 habet lig. нр, sed in sq. l. 3 eadem literae separatim scribuntur. Брш=Берьшь (Versus); — L. 6 Б quid significet, dubium est; forte est pars abbreviatae vocis молитва. Sequuntur duae manus situ inversae, quae saepius occurrunt. Мат=Матоутина (cf. brev. Nouianum II. fol. 4 in rubrica: от матине.) Procul dubio ex latino *Matutinum*, quo brev. glag. utuntur pro sic dictis hodiernis Laudibus, non autem pro Matutino, quod venit

Fol. Ba, col. II.

1 [illegible] . . . [illegible] ? . ? [illegible]
2 [illegible]
3 [illegible] — [illegible] . [illegible]
4 [illegible] . . [illegible] . . [illegible] .
5 . [illegible] . . . .
6 [illegible] . . . . [illegible] . .
7 [illegible] . . .
8 [illegible] ? [illegible] . . . .
9 [illegible] ? [illegible] . [illegible] . . . [illegible]
10 [illegible] . . . [illegible] . [illegible]
11 [illegible] · [illegible] . . .
12 [illegible] — [illegible]
13 [illegible] ? [illegible]

15 [Се ѣвить с]е гъ не сьлжет'
16 аще [кьснени]е творитъ . п
17 [ожь]дѣмъ его егда придеть
18 [и не закьснить] алѣ Пс
19 (Боже) бе м[он] Ан Гори и хлъ
20 [ми] всъпоютъ

in iisdem sub nomine Ютрьна. Ан = Antifona. — L. 8 Пс = Psalmus. — L. 12 прѣдстѣноу scribitur in continuo; тв ibidem lig. — L. 13 с нами conjuctim scribitur; super бь titulus non apparet. L. 14 ѣ probabilius est pars abbrev. алѣ=аллелоуѣ. пвд ligantur invicem. Psalmus indicatur CXVII. Confitemini Dno. — L. 15 Partic не adiicitur subsq. verbo. — L. 16 тв lig. item пр et гд in l. 17.

Fol. Ba, col. II.

1 Се г[ь ? нашь . . . о ? . .при]дет'
2 просвѣтит' очеса рабъ с
3 воихъ — алѣ Пс Хвалѣт[е] Кп^т^
4 Бр^т^а . ѣже [ко]л(ижд)о пис[а] . . . .
5 (н)а соу(т вса в наша)
6 оуче(ниѣ писа)на соу(т, да)
7 тръпѣниемъ и оутѣш(ениемь)
8 книг' имѣли (в)и(хом')
9 Г(л)съ (в)п(иющаго) Ан
10 На прѣстолѣ дд(вѣ и) н(а) цр
11 ствѣ его · сѣдѣти в(ьчьнеть)
12 гъ въ вѣки алѣ — ОРЦ
13 Взвоуди пр(о)симъ г(е?) ср

14 ⰲⰰ ⱀⰰⱎⰰ ⰾⰹ ⱅⰳⰹ . . . . . ⱀⰹ

15 ⱂⱃ ⰵⱃⰹⱀⰵⰸⰵⱃ . . . .

16 ⱅⰹⰵⰳⰹ . . ⱅⰹ · ⱃⰰ ⰵⰳ . . . . .

17 ⱁⱅⱅⰹⰵⰾⰶ ⰹ ⰸⰵ . . . .

18 . . . .

19 ⱍⰹⰳ . . . .

Notae. Lacuna in l. 1 dubia remanet. — In l. 3 adest lig. хвл; verbum illud supplendum: хвалѣте. — Кпт = капитоуль ex lat. Capitulum; cf. III. brev. Verbenic. fol. 208. — L. 4 Брат = Братие. -- In fine l. 8 videntur quaedam vestigia Maiusc. et abbrev.; probabiliter Брш. — In l. 9 гл ligantur. — Iterum пр in l. 10. — L. 11. habet lig. тв. — L. 12 ОРЦ=Орациѣ (Oratio).

Fol. Bb, col. I.

1 ⰿⰾⱀⰰ ⱅⱅⰹⰱⰸⰵ — ⱍⰱ

2 ⰱⰵⱁⰴⱅⰵ ⱀⱍⱁⰰ ⱁ ⱅⰹⱎ — ⰹ ⰵⱍⰴⰲ : ⰰⱀ

3 . ⰴⱀⰰ ⰵⱁⰹ ⱃⰴⱅⰵ ⰾⰱⰹⰵ · ⰴⰴⰵ ⱅⰴ

4 ⰱⰹⱅⰰ ⰳⱅⰴ · ⱁⱅⰱⱎⰵⱀⰰ ⱁⰿⱅ' ⱅ

5 ⱅⰵⱍⰴ ⰴⰴⰵ ⱅⰹ ⰱⰵⰸⰵⱀⰰ ⱁⰿⱅ ⰹ

6 ⰳⰰ ⰰⰴⰴ ⰹⰱ ⰰⰲ ⰹⰴ

7 ⱂⰵⱃⰰⰴⱃ ⱂⰱⰵⱁⰹⰾⰶ ⱅⱁⰵⰾ

8 ⰹⰳⰹ ⱍⰵ · ⱃⰰ ⱁⱀⰰ ⱅⱅⰹⰵⰳⰹ ⰳⰱ

9 ⰵⱃⰿⱎⰹ ⱂⰱⰰⱉⱃⱀⰹⰾ · ⰹ ⱀⰰⱁⱅⰹⰵ

10 ⱎⰰⰳⰹ ⰴⰹⱅⰹⱅⰰ ⱍⰰⰴⰹⱅⰰⱀⰹⰵ

11 ⱂⰱⰹⱀⰵⱁⰵⱅ · ⰹ ⰾⰻⱉⱃⰹ ⱅⰴⰸⱀⰹⰵ

12 ⱃⰰ ⱂⰹⱃⰰⱁⱅ — ☛ ⱂⱅⰱⱀⰰ ⱅ

13 ⱂⱆⱃⰴⰹ — ⱍⰹ ⰲⰱⰶ ⱀⰰⱎ ⱂⰱⰹⱃⰵ

14 ⰿⰾⱀⰰ ⱅⱀⰹⱎⰹ — ⰰⱀ ⰳⰶ ⱉⰰⱎⰹ

14 ца наша · кь оугоⷮ(това)ни
15 ю единочед(аго) (сина т)
16 воего (поу)ти · да ег(о) (пришь)
17 ствиемъ о че(щениими тебѣ мисль
18 ми работати оутегли)
19 бих(омь).

— L. 13 In vocativo ге҃ (господе) licet superior pars literae е paululum detrita sit, eadem tamen pro alia accipi nequit; пр ligantur. — Super abbrev. Кпт (l. 3) et super Брат (l. 4) titulus quidem conspicitur, non autem super алѣ (l. 3 et 12), nec super дд(вѣ)=давидовѣ L. 17 illud е in о че(щениими) probab. error est amanuensis, loco и, et praep. о coniunctim scribenda.

Fol. Bb, col. I.

1 Ӏмна҃ Творче — Брⷲ҃
2 Росѣте нбса҃ с виш(е) — И облц҃ Ан҃
3 (Б)жна҃ еси дѣво мрие҃ · ѣже вѣ
4 рова гвѣ҃ · свршена соут’ в
5 тебѣ ѣже ти речена соуть оⷮ
6 га҃ · алѣ ОР АЩ ИЕ
7 Подаждь просимъ всем
8 огн бе҃ · да сна҃ твоего гр
9 едоущи праздникь · и настое
10 щаго живота балобание
11 принесеть · и мьзди вѣчние
12 да подасть — ЮТРНЯ Е
13 ПНДАИ҃ Бнⷮ Црѣ҃ нашь приде
14 Ӏмна҃ Е нощи — Ан҃ Гъ҃ защи

ⰒⰔ ⰃⰄ ⰒⰓⰅⰔⰂⰎⰜⰅⰐⰹⰅ — Ⱌ
ⰟⰑⰹⰞⰅ ⰆⰏⰑⰆⰄ — Ⰹ ⰂⰖⰎⰄⱏ Ⱅ Ⰻ
ⰀⰄⰹ Ⱄⰽ ⰍⰐ ⰜⰆⰐⰍ ⰅⰔⰹ
ⰒⰔ Ⱂ ⰜⰅ Ⰽ ⰄⰍⰽ . . .
ⰅⰄⱏ ⰃⰄ · ⰔⰅ ⰍⰑⱏ ⰒⰆⰓ ⰍⰐⰓⰆⰍ
ⰏⰓⰅⰃⰓ . ⰹⰆⰅ ⰃⰃⰓⰄⰓⰒⰍⰅⰄⱏ
ⰒⰓⰄⱏ ⰒⰓⰎⰞ ⰆⰹⰂⰅⰏⱏ ⰏⰹⰓⰏⱏ · Ⰹ
ⰍⰜⰹⰅ ⰒⰓⰹⰞⰅⰄⱏ Ⰽ ⰂⰓⰽⰒⰎ ⰔⰄⰎ
Ⰹ ⰔⰒⰓⰅⰹ ⰃⰞⰓⰒⰍⰄⰅⰆⰄ ⰃⰄ ·
Ⰹ ⰍⰐⰓⰆⰄ ⰑⰍⰒⰎⰄⰍ ⰅⰏⰃⰆⰅ
Ⰲ Ⰹ ⰃⰓⰟⰅⰄⰅ — ⰹⰏⰐⰍ ⰔⰅ ⰒⰆⰅ

Notæ L. 2 нбса = небеса; облц = облаци — L. 3 бжна = блажена. — L. 4 гв ligantur. L. 6 Maiusculæ vocis ОРЯЦИѢ binæ separatim scribuntur. — L. 7 habet lig. жд — L. 8 сна = сина. — L. 9 ligatur зд; eadem lig. invenitur in sq. lin. 11 — L. 12 Maiusc. Б pertinet ad sq. П(о)Н(е)Д(ѣ)ЛН= Feriâ II. ; abbrev. Бит legenda est Битаторни procul dubio ex lat. Invitatorium (cf. Brev. Verbenic. I fol. 7 b in rubrica: сню битрню др'жи). — L. 15

Fol. Bb, col. II.

Ⱌ ⰃⰆⰔⱏ ⰂⰒⰹⰒⰜⰍⰃⰓ Ⰲ . .
Ⱄ ⰐⰜⰔⰅ ⰒⰓⰹⰞⰅⰄⱏ ⰂⰆⰍⰞⰍⰄⰅ
Ⰴⱏ Ⰳⱏ · Ⰲ ⰎⰃⰂⰎ ⰅⰃⰓ ⰓⰜⰆ?ⰔⰄ'
Ⰹ ⰑⰍⰒⰓⰂⰎⰞⱏ . . ⰄⰂⰍ . .
ⰒⰎⰒⰍⰒⰹ ⰒⰎ · Ⱄⰹ . . . . .
ⰜⰅ ⰐⰍⰒⱏ ⰜⰓⰽⰹ ⰏⰹⰔ . . . .
ⰅⰅ · ⰜⰆⰔⰽⰓⰒ ⰄⰂⰓⰅ . . ⰹⰆⰓ . .
ⰽⰎⰒⰂⰎ · ⰞⰍ ⰒⰎⰹⰞⰃⰜⰹⰏ
ⰔⰒⰔⰓⰏⰄ ⰃⰏⱏ ⰔⰐⰏ . . . Ⰿ

15 Пс Гъ просвѣщение — Бшρ
16 Ꙇзиде жьзлъ — И цвѣть то к
17 ЧТИ ☞ Мта Ꙗи Бжна еси
18 Пс Плме Бе Ктп Так(о гл)
19 еть гъ · се азь шлю анѣла
20 моего · иже оуготоваеть
21 поуть прѣд лицемь моимь · и
22 абие придеть к цркве стѣ
23 и своеи гдователъ гъ ·
24 и анѣлъ завѣта емоуже
25 ви хоцете — Имна Се юже

пρ ligantur. Psalmus XXVI. Dnus illuminatio mea. — L. 16 fin. lit. к= корене. — L. 17 Maiusc. ЧТИ = Ч'тение vel ч'ти (lege); Бжна = блаженa. — L 18 мл ostendit consuetam lig; abbrev. significat Ps. L. Помилоуи ме Боже. — L. 21 Finalis д vocis прѣд ligatur cum seq. л — L. 22 пρ ligatæ; стѣи = светѣи; гд in sq. voce ligantur, quæ supplenda: господователь (Berčić Ulom. III. 97. Malachia III. 1.)

Fol. Bb, col. II.

1 Бшρ Гласъ впиющаго в (поустини)
2 Се нбсе придеть владате
3 ть гь · в роуцѣ его обл(а)ст'
4 и заповѣдь (црс)тва (ОРЦ)
5 Прѣпаши пр(о)си(мь) (господи)
6 бе нашь боки мис(ли наш)
7 ее · бжскою твое(ю) (с)ило(ю)
8 крѣпцѣ · да придоуцим(ъ)
9 спсомъ хмь сим (твои)м

[illegible] . . . .
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] —
[illegible] . [illegible] .
[illegible]
[illegible] . .
[illegible] . . . . .
[illegible] . . . .
[illegible]
[illegible] . [illegible] . . . .
[illegible] . . . . .
[illegible] . . . . .
[illegible] . . . . .
[illegible] . . . . .

Notae. L. 1 гл lig. — L. 2. G н(є)в(є)сє in continuo scriptum est; пр ligatae. Finalis litera т vocis владатеть erronee stat pro л; вл eiusdem vocis ligantur. L. 5 habet lig. пр in voce просимь· — L. 7 тв ligantur. L. 8 In fine vocis придоущим probabilius

Fol. Ca, col. I.

. . . .

. . . [illegible] . [illegible] . [illegible]
[illegible]
[illegible] . . [illegible]
[illegible]
[illegible] . . . [illegible]
. . . . . . [illegible] —

10 достоинѣ обрѣл(и се? вих)
11 омь живота вѣчнаго
12 пироу · и дари нбскихь дос
13 тоєнстви · $^{т}_{о}$ нєго приѣти
14 оутєгли вихомъ —
15 Вчрна Ан С нбсє пр(и)д(єть)
16 Пс Взлюбихъ К$^{т}_{п}$
17 Боудєть корєнь єнсѣо(в)
18 ижє встанєть (стро?)
19 ити народи · и оу(пьвати)
20 вѣчноуть на нъ · (Врш)
21 Росѣтє нбса (с) ви (Ан)
22 Сє црь пр(идєть гь зємлє с)
23 амъ $^{т}_{о}$имєт' иг(о плѣнєниѣ нашєго ОРЦ)
24 Сѣдѣ боу(ди) . . . .
25 людємь· . . . .

---

stabat ъ et quidem formae: ⰰ. — L. 9 хмь=христомь; снм= синомь. — L 13 тв sunt ligatae; item гл in seq. linea. — L. 15 В(є)ч(є)рьна= Vesperae. — L. 16 Psalmus citatus est CXIV. Dilexi; зл lig. — L. 20 на нъ scribitur in continuo. L. 24 Oratio ignota.

Fol. Ca, col. I.

. . . .

8 . . . ОР С(ь)д(ѣ) боуди
9 Вчрна Ан Ти ижє прити х
10 Пс Помєни Ги К$^{т}_{п}$ Тѣ(мьж)є
11 братиє Ан Сионє обнови с
12 є (оузь)ришн праваго твоєбо
13 (ижє прити) хотє єст' в тє — О$^{ц}_{р}$

14 [Glagolitic] . [Glagolitic] . . [Glagolitic] . . [Glagolitic]
15 [Glagolitic] . ? . [Glagolitic] . . [Glagolitic]
16 [Glagolitic] . ? . . . . . [Glagolitic] .
17 [Glagolitic] . ? . . . . . . [Glagolitic]
18 [Glagolitic] . . [Glagolitic] . . [Glagolitic] . , [Glagolitic]
19 [Glagolitic] . . . .
20 [Glagolitic] ?
21 [Glagolitic] . . [Glagolitic]
22 [Glagolitic]
23 [Glagolitic]
24 [Glagolitic] — [Glagolitic]
25 [Glagolitic]

Notae. Folium praesens situ, proinde et ordine relate ad seq. inversum, hic eodem ordine ponitur ac in originali repertum est. Utraque columna huius folii paucas exhibet literas, quae distincte legi possent, ob causas superius adductas, licet omnium linearum exstent vestigia, quae non nisi dificulter et magis ex coniecturâ leguntur De aliquibus hic occurrentibus iam superius sermo erat, plura dubia remanent; pauca quae nova sunt potius ut nexus pateat cum praeced. et sequentibus adduco. L. 8. Initium incognitae Orationis. Literarum in repagulis aliqua videntur vestigia. — L. 9. nota Ant; пр lig. — L. 10 Ps. CXXXI.

Fol. Ca, col. II.

1 . . . . , .
2 [Glagolitic] . . . . . .
3 . . . .
4 [Glagolitic] . . . . .
5 [Glagolitic]? [Glagolitic] . . . .
6 [Glagolitic] . . . . .

14 П(р)ос(имь все(моги) бе
15 пр . . ? оу (на)шоу . .
16 пр . . ? намъ млс(рь)
17 дне . . ? . . . $\overset{т}{о}$ нашее
18 в(ини) . м . . се (сп)сителе
19 мъ . . приходещемъ . . . (в)
20 ихомъ . ? . . . .
21 ЮТРНЯ Е Пети $Б^{т}_{н}$ Цр (на)ш
22 Ян Радоуите се Пс Радоу
23 ите се боу $М^{т}_{а}$ Ян
24 Єноне обно — Пс Пмл ме б(е)
25 $К^{т}_{п}$ Ношъ миноу а днъ пр

Memento Dne. Capit. ignotum. — L: 11 An. Єноне eadem est ac inf. l. 24 et ea, quae in Brev. I. Verbenicensi ponitur Feriâ IV. in Vesperis ad Magnificat. — Oratio l. 14—20 ignota est. — L. 21 Invit. superius iam citatum. — L. 22 — Ant. et Ps. (LXXX.) sunt ex Fer. VI. — L 24. est Ps. Miserere — L. 25. Capit. est desumptum Ep. Paul. ad Rom. XIII 12; Glag. Miss. a. 1483, Apost. Šišat., Cristinop. habent: нощь оуспѣ; пр in fine lineae complendum est: приближи се. (Nox praecessit, dies appropinquavit, abiciamus etc.)

Fol. Ca, col. II.

1 . . . .
2 оубо . в . . . . . .
3 . . . . (ороу)
4 жне свѣ(та . . ѣко вь)
5 дн(е) благооб(разнѣ ход)
6 нли вихо(мъ) . . . . .

. . . .

10 ⱅⰵ ⰲⱌⰵ ⱁⰿⰵⰿⰱⰲⰻⰲ · ⰷⰾⰵ .

11 ⰲⰾⰵⰿⰵⰱⰵⰼⱌⰵ ⰰⱋⰻⰵⰼ .

12 ⰲⱌⰵⰼ ⰼⱁⰿⰵⰲⰿⰼ ⰰ . . .

13 . . ⰿⱌⱁⰿⰼ . . . .

. . . .

. . . .

18 ⱅⰼ? . . . ⰼ . . .

19 . . . ⰲⰷ . ⱋⰰ . . . . .

20 . . . . ⰵ . . . . . .

21 . ⰱⱋ ⰻⰼ . . . .

22 ⰵⰿⱋⱌ . . . .

23 ⰻ ⱁⰲⱌⰷ ⰿⰱⰾⱋ ⱁⰿⰾⰵ

24 ⰱⰵⱁⰷ . ⰰⱅⱁ . ⱋⰰ

25 ⰻ . . . .

Notae. Ex vestigiis superius apparentibus apparet Capitulum ex praecedenti columnâ usque ad l. 6 protractum fuisse. Idem in glag. miss. (a. 1483) sonat: Нощь оуспѣ а дань приближи се . отврземь оубо дѣла тамнаѣ . и облѣцѣм се вь ороужиѣ свѣта . ѣко да в дьне благообразиѣ ходили бихом. — Oratio

Fol. Cb, col. I.

1 . . . . ⱌⰼⱅⰻⱅ . ⰵ

2 . . . ⱌⱓⰿⰱⰷⰿⰰⱅ ⰼⰿⰷⰻ

3 . . . — ⱇⱌⰵ ⱌⰲⰻ —

4 —~—~—~—

5 ⰻⱅ ⰼⰿⰵⰱⰲ — ⱅⰿⰲ

6 Ⱍⰱⰼ . . ⰻⱅ ⰼⰱⰲⰿⰵⰿ' — ⱇⱄⰰⱋ

7 ⰻ ⰰⰵⰶ ⱋⰰ ⰿⰱⱋ ⰰⰵ ⱁ'ⱓⰱⰷⰻⰼ —

. . . .

10 Бе иже смотриши · ѣко (н)
11 икотерою же нашею (с)
12 илою оустоимъ . н . ? .
13 . . мастъ . . .

. . . .

. . . .

18 Въ? . . . оу . . .
19 . . . нѣ . ан . .
20 . . . . е . . . . .
21 . ра въ . . . . . .
22 овал . . . .
23 в силѣ дха стго . . . .
24 Росѣ[те] нбс(а) Ѧн
25 Е . . . .

---

cuius initium l. 10—13 omnino clarum in altera parte dubia remanet; ма l. 13. lig. — Maius. Бъ in l. 18 an sit initium alicuius Capituli vel Orationis dubium est. Mutilus textus Росѣте (l. 24) notus est ex praec. Sequens Ant. omnino detrita est.

Fol. Cb, col. I.

1 . . . . любвь . о
2 . . [б]лгдѣтнь оутѣш
3 . . . — Іже жив —
4 —෴—෴—෴—
5 Кь ОУТОРИ — Б^{т}и
6 Црь [на]шь придет' Імна
7 Е нощи ѦН Да не с'грѣшоу —

8 [illegible]
9 [illegible]
10 [illegible]
11 [illegible]
12 [illegible]
13 [illegible]
14 [illegible]
15 [illegible]
16 [illegible]
17 [illegible]
18 [illegible]
19 [illegible]
20 [illegible]
21 [illegible]
22 [illegible]
23 [illegible]
24 [illegible]
25 . . [illegible]

Notae. L. 1—3 Finis cuiusdam Orationis. — L. 5 nota abbrev. Invitatorii. — L. 7 In voce [illegible] deest [illegible] in fine (cf. Fol Cb II.; 4) — L. 8 Ps. XXXVIII; abbreviaturam in fine lineae puto *Matutina* esse legendam. — L. 9 habet [illegible] ligatas; item [illegible]. — L. 11 lig. [illegible], quae ex post additae videntur. — In l. 12 bis li-

Fol. Cb, col. II.

1 . [illegible] . [illegible] . . . . .
2 [illegible] — —◎—◎—
3 [illegible] . . .
4 [illegible]

8 Пс Рѣ(х)ъ с'храню — МАНА тт
9 Ан Се црь придеть — Пс Пмле
10 Бе по велицѣ — КП т
11 Се азъ пошлю вамъ наню
12 прка дрѣвле неже прид
13 еть днъ гнь велики и стр
14 ашни . и обратить срца оць
15 на сни . и срца сновь на оци
16 ихь рече гъ вседержи — Бшр
17 Гласъ вприющаго — АН —
18 На тебе ерсламе всиѣетъ
19 гъ . и слава его в тебѣ оуз
20 рит се — алѣ ОРЦ Взвоуд
21 ВЧРНА АН На тебе ерс
22 Пс Взвеселих се КП т
23 Боудетъ корень — Ан
24 Ти иже прити хоте еси . пр
25 (иди) тебе бо пожидаемь .

---

gantur пр. — L. 17. гл ostendit solitam lig; in l. 18 лм. — In l. 19. Praep. в lig. cum т seq. pronom. — L. 20 Maiusculae ОРЦ = Oratio; in sequenti l. 21 ВЧРНА = Вечерьна. Reliquas abbrev. magis obvias, de quibus iam sermo erat, omitto. — L. 22 Ps. CXXI. in l. 24. пр bis ligatae.

Fol. Cb, col. II.

1 (д)а с(п)сеши лю(ди свое ОРЦ)
2 Сѣдѣ боуд — — —
3 В СРДОУ ЮТРНА Бти Ц(рь нашь)
4 НМНА В нощи — АН Взврат(и)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Notae. L. 1 est continuatio Antifonae praecedentis (Ти иже). L. 3 Maiusculis СРДОУ interponenda Ѣ. — L. 4 habet lig. вз. L. 5 Ps. LII. Dixit insipiens; мл lig. Abbrev. Омлю denotat Omiliam. — In l. 6 lig. пр; in l. 7 мл in abbreviat. помилоуи ме. Ps. L. — L. 8 Гл ligantur. — L. 9 пр bis ligatum sed tertia vice ibidem occurens scribitur per extensum; erronee прѣд мьною scribitur loco по мьнѣ; In l. 10 abbr. вис = вистъ. -- L. 13 Maiusc.

5 Пс Пече безоумнь ЧИт Омлю
6 МтЯ ЯН Ти иже прити — Пс
7 Пмл ме бе — КтП Боудеть кор —
8 Бшр Глсъ впиющаго — Ян
9 Іже прѣдъ мною придеть пр
10 ѣдь мною бсн . егоже нѣсмь д
11 остоенъ обоувенїѣ понести
12 алѣ ОцР Мисли наше
13 ВЧРНЯ ЯН Іже по мнѣ приде
14 Пс Яще не гъ — КтП Тако гл
15 ЯН Глсъ впиющтаго в поу
16 стини . готованте поуть гнь
17 и прави творѣте стьзи его . ал(ѣ)
18 Взвоуди просимь ги сил
19 оу твою и приди да еже и
20 црквѣ твоеи обещалъ е
21 си . даждъ до конца вѣка
22 мпстивѣ створи — Тѣмж(де)
23 писць би хотель пити пл?
24 В ЧЕТРТИ ЮТРНЯ Бти
25 Црь нашъ приде — Ян Гн бе

Ꙇ ligatur cum sequenti ж; ibidem lig. пр. — In l. 14 Ps. CXXVI; Capit. ignot., гл lig. sed non in seq. l. 15. — L. 17 habet ligata пр et тв. — Item lig. пр in l. 18 et 19; et тв in 19, 20, et 22. — L. 21. In voce даждь lig. жд. — 22. habet ligatas мл in voce милостивѣ et мжд in тѣмьжде. — 23 quoddam privatum postscriptum amanuensis sensus dubii. — L. 24. Literis ТР 1. interponenda Е. In ultima linea пр ligatae.

Fol. Da, col. I.

1 . . ⱅⱈ — ⰰⱃⱅⱏⰾⰹⰿ ⰱⱁ
2 . ⰽⰹⱃⱏⱁⰱⱏ · ⱁⱑⰹⰽⰹⰿ ⰱⱁ ⰴⱁ
3 ⱑⰰⰿⰹ : ⰴⱁⱑⰰⰿⱃⰹⰿ ⰱⱁ ⱍⰽⱁ
4 ⰿⱏ . ⰹⱅⱏⰾⱃⱁ ⰴⰹⱄⰹ · ⱅⱈ ⱑⱈ
5 . . . ⱅⰲⱁⰵⱌⱏ ⰱⰹⱑⱃⰹ ⰰⰿⰵⰱ
6 ⰴⰹ ⱅⰹ ⱅⰰⱅⱏⰰⰱⱁ . . ⰰ ⰲⱁ
7 . . ⱂⱈⱍⱁ ⰽⰲⱈⰱⰹ ⱄ ⰲⰾⰵⱁⱂ
8 ⰲ . ⱅⱈⰾⱅⰹ ⱂⱁⱅⱁⰴⱈⰱⰹ ⰴ
9 . . ⱁ — ⰰⰴⱁ ⰲⱁⰱⰿⰹ ⰴⱏ ⱁⱅ
10 ⰲⱄⰾⰽⱏ ⰽⰲⱈⰱⰹⱅⰹ ⱄⱁ ⱂⱁ
11 ⱅⱁⰴⱈⱁⱅⱏ ⱁⰱⰿⱈ ⰱⱁ ⰴⱏ
12 ⱑⱈ ⰲⱄⱁ · ⰾⰱⱁ ⱂⱁⱅⱁⰴⱈ
13 ⰲⱁ ⱅⰵⱏⱂⰾⱅⰹ ⱅⰵⰻⱂⰾ — ⰵⰾ
14 ⱄⱁ ⰽⱁⰵⱁⱃⱏ ⱁⰹⱄⰾⱁⰲⱏ ⰲⱑⰹⱅ
15 ⱁⱅⱏ ⰲ ⱄⱂⱄⱁⱃⰹⱁ ⰱⱂⱅⱁⰿⱏ
16 . ⰽ . ⱃⱈⰵⱁⱅⰹ ⰿⰱⰹⱅⰹ ⰲⱏⱍⱃ
17 . . ⰹ ⰴⰰⱅⱁⱅ' ⰹⰿⱁ ⱁⰽⱁ ⱄⰱ
18 . . . ⰴⱎⰵ ⱅⱈⱄⱅⱏ ⱁⰿⰰ ⰽⱏ
19 . . . ⱅⱁⰱⱏ ⱅⱅⱈ ⱁⰲⱈ ⱁ
20 . . . ⱄⱅⰲⱁⰲⱈⱅⰹ ⰲⱏⱍⱃ
21 . . . . ⰱⰹ ⰲⰻ ⰲ
22 . . . . ⱈⱃ

Notae. L. 3 abbrev. чкомъ = чловѣкомъ. — L. 4 Forma alias abbreviata hic per extensum scribitur indubie legenda виси. — In l. 5 тв ligatae sunt. — In l. 7 et 10 ligantur вχ. — L. 12.

Fol. Da, col. I.

(распе)та — Їюдѣом же
(с)кьнделъ . езиком же бе
зоумие · безоумним же чко
мъ (в)идѣио виси . да за
(вьсе) творць жизни оумрл
ви ѿ тоудоуже (бог)оу ве
(щe) паче хвали с вѣрою
в(з)даѣти подобали в
(иш)е — Їво велми бъ от
всѣхъ хвалити се по
добаетъ елма же бъ
за все · ѣже подоба
ше трѣпѣти трьпѣ — Р^ш^ѣ
Се коренъ еисѣовъ взид
етъ в спсение людемъ
(е)г(о) народи млити вѣчн
(оуть) и боудеть име его сл
(авьно) Б^ш^р Дастъ емоу гъ
(прѣс)толъ дда оца е
(го и цѣсарь)ствовати вѣчн
(еть вь домоу ѣков)ли вь в
(ѣки) Ян

---

brev. Verb. I. habet: ѣже не подобаше емоу. — L. 13. adest bis lig. тр. — In l. 16 habemus solitam lig. мл in voce молити. — L. 19 Abbreviatura дда = давида. In l. 20 тв ligantur.

Fol. Da, col. II.

ⰰⱀ ⰵⱃⱄⰾⰿⰵ ⱃⰰⰽⱐⰻ ⱄⰵ . . .
ⰻⰸ ⰲⰵⰾⰻⰵⰸ · ⰴⱑⱁ ⱂⱃⰻⰽⰵⱅⱐ . .
ⰴ ⱄⱂⱄⰻⱅⰵⰾⱐ · ⰰⰾⰴ ⰳⱁ .
ⰹⱄⱂⰲⰴⰽⰰⰻⱅⰵ ⱄⰵ ⰺⰲⰴ
ⰽⰰⰿⱐ ⰲ ⱄⰻⱁ . . ⱄⱂⱄⱁⱀⰻⱁ ⰻ ⰲ .
ⱃⱄⰾⰿⱐ ⱄⰾⰲⱐ ⱄⰲⱁⰸ ⰰⰾⰴ —
ⱈⰾⰵ ⱈⰾⰵ ⰿⱁⰻ — ⰰⱀ ⰺⱁⱃⰻ ⰻ ⰺⰾ
ⱄⰿⰴⱃⰵⱅ ⱄⰵ · ⰻ ⱈⱐⰽⱐⱅ' ⱑⱃⰻⰲ
ⰲ ⱂⱃⰰⰲⰰⰴ · ⰻ ⱁⱄⱅⱃⰻ ⰲ ⱂⱐⱅ . . .
ⰾⰰⰽⱑⰻⰵ · ⰻ ⱐⱋⰺⱃⰻⱅⱐ ⰲⱄ . . .
ⰾⱐⱅⱐ ⱄⱂⱄⱁⱀⰻⱁ ⱈⰾⰻⱁ ⰰ . .
ⰳⱁⱄ ⱈⰾⰲⰴⱅⰵ ⰲⱄⰰ — ⰰ . .
ⰳⱁⱃⰰⰲⰽⱀⰴ ⰻ ⰿⰾⱄⱅⰻⰲⰴ ⰾ . .
ⱂⱁⰾⰻⰽⰰⰸⱎⰵ ⱈⰾⱀⰻⱁ ⱀ . .
ⰻ ⱂⱃⰻⰲⱐⱄⱅⰻⰴ ⰺⱀⰰ · ⰰⰾⰴ . .
ⱍⰲⰰⰾⰴⱅⰵ ⰺⰰ ⱄ ⱀⱈ —
ⱈⱃⰰⱅ · ⰿⱀⰻⱅ ⱀⰻ ⱌⱑⱐ ⱅ . .
ⰴⱑⱁ ⱄⰾⱐⰺⰻ ⱍⰲⰻ · ⰻ ⱂ . . .
ⱅⰰⰲⱀⰻⱑⰻ ⱅⰰⱁⱀⱐ ⱈⰾⰻⱍ —
ⰹⱋⱀⰰ ⱄⰵ ⰸⰾⰵ — ⱈ . .
ⱂⰻⰸⱎⰰⰺⱁ ⰲ ⱂⱐ . . .
ⰻⰲⱀⰳ ⰵⰺⰽⰰ
. . ⱍⱐ ⰽⰴⰾ . . .

Notae. L. 1. In abbrev. Ерслме = Ероусолиме lig. лм. — L. 2 пр lig. — L. 4 habet lig. пв. — L. 6 habet solitas lig. лм, лв in vocibus abbreviatis Ероусолимь et славоу. — L. 7. хл ligantur; non autem го nec пр in l. 9. — L. 12 ligatas ostendit

Fol. Da, col. II.

Ꙗн Єрслмє радоуи се (радост)
ню велнєю · ѣко придетъ (теб)
ѣ спситєлъ · алѣ — П(с)
Іспвѣдантє се гвѣ
Дамъ в сно(нь) спсенне и в (є)
рслмъ славоу свою алѣ —
Бє бє мои — Ꙗн Гори и хл(ьми)
смѣрет се · и боудоут' крив(а)
в правалѣ · и остри в поут(и г)
ладкиє · и оузритъ вс(ака п)
лътъ спсениє бжиє а(лѣ)
Пс Блвѣтє вса — Ꙗ(н)
Праведнѣ и млстнвѣ ж(ивѣмь)
пожидающє бжиє н(адѣє)
и пришъстиѣ гна · алѣ (Пс)
Хвалѣтє га с нб —
Браͭ · мнит ни чкъ т(ако)
ѣко слоуги хви · и п(рис)
тавники таєнъ бжих —
ІꙖНꙖ Сє юже — Б(рш Глась вь)
пиющаго в поу(стини)
Ивнь егда (слиша вь)
(оуза)хь дѣл(а хрьстова).

лв; in seq. linea вд et мл in abbrev. милостивѣ. — L. 14 Abbrev. бжниє legenda est блаженниє. = L. 17 брат = братиє. — L. 17 чкь = чловѣкь. — L. 18 in lig. хви = хрьстови ligantur хв. — L. 19 бжих = божихь. — L. 22 habet ligatas гд.

Fol. Db, col. I.

1 ⰰⰿⰾⰰ ⰻⱃⰲ.
2 . ⰱⰻ ⱅ . ⰻⰵ ⰿⰾⱃ ⱅⰵ ⰴⰻ ⰼ ⰿⰾⱃⰲⰿ
3 ⱀⰰⰲⰻⰿ ⱂⱃⰻⰼⰾⱁⱀⰻ · ⰻ ⰿⰻⱄⰾ .
4 ⱀ . ⰲⰵⰵ ⱅⰿⰸ · ⱄⰲⰾⱅⰻⰿ ⱅ
5 . . ⰵⰴⰻ ⱂⰻⱄⰾⱋⰵⱀⰻⰾ ⱂⱃⰻⱄⰲⰾⱅⰻ .
6 . . ⰲⰻⱃⰻ ⱀⰻ ⱂⱃⰻⱄⰻⰿ ⰴⰵ ⱎⰵ . ⰰ
7 . . . ⰴⰻⱅⰻⰲⰻⰿⰸ ⰻ ⱎⰾⰴⰻⰽ
8 . . . ⰻⰿ' ⱂⱃⰻⰲⱄⱅⰻⰾ . . ⰻⰾⰻⰽ
9 . . . ⰱⰰ ⱄⱀⰰ ⱅⰲⰻⰵⰴⰻ ⰴⰰ ⱀⰰ
10 . . . . ⰽⰰ ⰵⰴⰽⰰ ⱂⱃⰻⰽⰵⱅ ⰻ ⱅ
11 . . ⰼⱀⰵⱅ' ⱀⰵ ⱄⱂⰵⱋⰵ ⰲ ⰴⱃⰾ
12 . . ⰾⰱⰸ ⱀⰺ ⱎⰽⰵⱋⰵ ⰲ . . ? . .
13 . . ⱄⰲⰻⰻⰱⰸ ⰱⰲⰰⰿⰾⰰ . . ⰻⱎ
14 . . . ⱅ ⱀⰻ ⱃⰰⰽⰸⱂⱋ . . ⱄⰵ
15 . . . ⰽⰻⱀⰰⱋⰺ ⱑⰻⱀ' ⱋ ⰲ ⰳⱁⱃⰲⰸ
16 . . . ⰶⱂ ⰲⱑⱃⱀⰰ ⰰⱀ ⰳⱁⱃⰻⰽⰵⱅ'
17 . ⰵⱑⰵ ⰴⰸ . . . ⰼⱂⱅ

. . . .

Notae. L. 2. ⰿⰾ bis ostendit solitam ligaturam. — Lig. ⱂⱃ occurit in l. 5, 6, 8 et 10, non autem in 15 nec 16. Lacunas textus I. Orationis (l. 2—5) supplevi ex I brev. Verbenic., eadem quoque in hodiernis brev. reperitur, ut infra dicetur; textum autem alterius Orationis, licet in plurimis Scripturae verbis innitatur, nec ex conjectura in omnibus potui supplere, multo minus textum originalem invenire. — In l. 15 occurit vox годинa, quae saepe

Fol. Db, col. II.

1 ⰲⰰ · ⰼⱃⰾⱂⰲⰾ ⰻ ⰿⱂ . . . .
2 ⰲⰾ ⰸⱄⱅⱃⰰⰾⱂⱋⰻ ⰲⱄⰰ . . .

Fol. Db, col. I.

1 алѣ ОРЦ.
2 (Оу)хо т(в)ое мл те ги к малвмь
3 нашимь приклони · и мисл(и)
4 н(а)шее тмоу · свѣтомь т
5 (во)его посѣщениѣ просвѣти ·
6 (?Сьт)вори ни просимъ ге бе (н)а
7 (ш?) . . готовомъ и благод
8 . ? . . ом' пришьстиѣ (?п)ожид
9 (ати) . . ха сна твоего га на
10 (?шего) да егда придеть и т
11 (?ль)кнет' не спеще в грѣ
12 (?с)ѣхъ нь бдеще в . . ? . .
13 . . . своихъ хвала[хь?] об
14 [?реще]т ни радоующ[е] се
15 [КЬ ГО]ДИНАМЬ ЧИН' Щ̄И В ПРВОУ
16 (НЕДѢ)ЛЮ ВЧРНЯ АН Придет'
17 [Р]ече гъ (?гвѣ) Кт п
. . . .

saepius in manuscr. brev. glagoliticis pro lat. *Hora* (pars Officii diurni) reccurrit; imo adhuc in brev. Brozić-ii. Levaković et qui post eum habent часъ; in I. brev. Verbenic. fol. 8 inveni etiam vocem: оура. Locus ille mutilus et abbreviatus legendus est: кь годинамь чин' щи в прьвоу недѣлю. — 16 Ant. ignota. — L. 17 Ps. CIX; Cap. item ignotum.

Fol. Db, col. II.

1 ца · крѣпцѣ и лю(бѣ и сладь)
2 цѣ охстраѣющи вса (поидн)

3 ⰻ ⰲ ⱀⰰⱆⱍⰵ . . ⱀⰻ . ⱆⱅ . ⰿⱆⱅⱃⰱ
4 ⱁ . . ⰰⰾⰾⱑ ⰰⰾⰾⱑ . . . .
5 ⱄⱂⱑⰲⰻ . . . ⱄⰻⰿⱆ ⰳ . . .
6 ⱄⱀⰻ · ⰻ ⱂⱁⰿⱁⱎⱆ ⱀⰰⰿⱆ . . .
7 ⱁⰵⰵ ⱄⰻⰾⰻ ⱂⱃⰻⱀⰵⱄⰻ ⱃ . . .
8 ⱑⰲⰵⱀⰻⰵⰿꙇ ⱅⰲⱁⰻⰿⱆ ⱂⱃⰻⰲⱆⱄ
9 ⱅⰲⰻⱑ ⱅⰲⱁⰵⰳⱁ ⰲⰸⱀⰵⱄⱆⱅ
10 ⱄⰵ ⰻⰾⰵ ⰲⱆ ⱅⰲⱁⱃ ⰿⰾⱄⱅꙇ
11 ⱆⱂⰲⰰⱃⱅⱆ ⰳ̄ⰿⱆ ⱀⰰⰲⰻⰿ'
12 ⱀⰵ ⰸⰰⰱⱆⰴⱑⰿⱁ ⱄ . ⱀⰰⱂⰻⱅⰻ
13 ⱃⱅ̄ⰱⱀⰰ ⰲ ⱂⱀⱃⱑⰶⰻ ⱎ̄ⱅⰻ
14 ⰳ̄ⱆ ⰻⰾⰵ ⱂⱃⰻⱅⰻ
15 ⱈⱃⰱⰰⰲⰰ ⰿⰱⰻⰵ ⰿⰾⱄ . . ⱂⰾꙇ
16 ⱀⰰ ⰳ̄ⱆ ⱄ ⱅⱁⱎⱁⱃ ⱎⰾ . . .
17 ⰵⱄⰻ ⰲ ⰾⰵⱀⰰⰳⱆ ⰻ ⱎⰾ . . ⱂ . .
18 ⱍⰱⱑⰲⰰ ⱅⰲⱁⰵⰳⱁ ⱂ̄ⱄ
19 ⰳⰹ ⱂⰱⱁⱄⰲⱑⱎⰵ — . . .
20 ⱄⰻⰹⰵ ⰳ̄ . . . . . .
21 ⰿⰵ ? . . . .

Notae. L. 1 — 4 continet finem Ant. *O Sapientia* primae ex Ant. Maioribus, quae dicuntur a die 17. — 24. Decembris eadem in I. brev. Verbenic. sonat: О прѣмоудрости ижє (sic!) от оуст' вишнаго вишла єси . докасающи от кон'ца дажє до конца крѣпцѣ и любѣ и сладцѣ оустраѣющи вса поиди в наоучени (sic) поути моудрости — sine alleluia in fine. — L. 2 habet lig. тр; l. 7 пр. — In l. 8. lig. тв et пр; in seq. тв bis lig. occurit. — L. 10 exhibet solitas lig. тв et мл; seq. iterum пв. — L. 12 ostendit ornamentum in forma cuiusdam fasciae cum iocosa inscriptione нєзабоудѣмо с(є) напити! Haec animum nobis

3 и в наоучe(ниe) ни (п)оут(и) мудр
4 о(сти) алѣ алѣ ·
5 Єпѣши (про)симъ г(и нe кь)
6 сни · и помоцръ намъ (св)
7 оee сили принеси д[а оут]
8 ѣшeниeмь твоимъ пришъс
9 твиѣ твоeго взнeсоут
10 сe ижe въ твою мость
11 оупвають гмъ нашим'
12 нe забоудѣмо с[e] напити
13 ЮТРНЯ Е ПИДАИ Е$^{т}_{и}$
14 Гоу ижe прити
15 Здрава мрие мас[ти] пль
16 на гъ с тобою бл[агословлена?]
17 eси в жeнахъ и бл[агословлeнь?] п[лодь]
18 чрѣва твоeго · Пс
19 Гъ просвѣщe —
20 Єнцe г[лаголeть] . . .
21 мe? . . . .

---

addit pro vera accipere et alteram identidem in modum fasciae scriptam (Fol. Cb. col. II. l. 23) писць би хотeль пити. — In l. 13 indicatum Invitatorium est: Г(оспод)оу ижe прити хощeть придѣтe поклонимь сe. — Ant. in seq. l. 14 — 17 conformis est evang. textui (cf. Miss. a. 1483.); idem erat probabiliter originarius textus croatico-glagol. formulae Salutationis angelicae ubi здрава legitur loco радоуи сe; милость loco благодѣть; probab. благословлeна abbrev. est. — L. 14 habet lig. пр; l. 17. вж, l. 18 тв, l. 19 tandem пр. Psalmus ibidem indic. est XXVI. Dnus illuminatio mea. — In l. 20 incipit nova quaedam lectio.

Quod argumentum textus nostri fragmenti attinet, universim dicendum, id esse satis obvium; continet enim, sicut supra innuimus Officia Adventus, quae fere iisdem partibus constant sicut et Officia praesentis temporis; variantes ad summum in ordine invenies.

Nihilominus adsunt quaedam pauca discrepantia, quibus nec in l. brev. Verbenic. simile quid reperitur, proinde novum sint argumentum superioris aetatis nostri textus; de his autem inferius.

Textus *Fol. Ab col. I.* l. 1.—11. desumptus est ex Isaia c. V. a dimidio v. 6.— dimidium v. 7; subsequens Responsorium quod ad primam partem desumptum ex Ep. Paul. ad Gal. IV. 4.—5: utrumque invenitur in Brev. Verbenic. Feria IV. infra IV. hebdom. Adventus. Altera vero pars Responsorii etiam in nostris ocurrit brev. "Sic. ex gr" in 2. Respon. II. Noct. Dominicae III. Adv. legitur: Prope est ut veniat tempus eius, et dies eius non *elongabutur*.

A linea 19. incipit altera Lectio desumpta ex Jerem. XXXII. 37.—42.,* quae protrahitur per totam columnam II., saltem quod attinet partem conservatam. Pericopa nostra sequitur Vulgatam, quae hic non nihil a textu graeco discrepat. In brev. Verb. I., invenitur ultimo loco ante Vigiliam Nativitatis immediate post praelaudatam Lect. ex Isaia.

Fol. *Ba col. I.* a l. 1—5 continet Responsorium ad Lect. Matutini. In brev. Verb. I. legitur simile Resp. (in alterâ parte dissonum) 2. loco inter tria posita post ultimum Resp. Dominicae II. Adv. Idem Resp. (prima eius pars) legitur nunc feria IV. infra I. hebdom. Adv: Rex noster adveniet Christus, quem Joannes predicavit agnum esse venturum. Reliqua eiusdem columnae exhibent quinque Antiphonas ad Laudes Dom. 2. Adv; et quidem I. Ecce in nubibus coeli: Dominus veniet cum potestate magna. (Ps. Dominus regnavit) 2. Urbs fortitudinis nostrae Sion, Salvator ponetur in ea murus et antemurale: aperite portas quia nobiscum Deus, alleluia. (Ps. Confitemini) 3. Ecce apparebit Dnus, et non mentietur: Si moram fecerit, expecta eum, quia veniet, et non tardabit, alleluia. (Ps. Deus Deus meus). 4. Montes et coles cantabunt coram Deo laudem et omnia ligna silvarum plaudent manibus . . . alleluia. In altera columna eiusdem fol. prosequitur Antiph. 5. Ecce Dnus

* Antiquiora brev. Glag. more nostror. Fragm. in lectionibus Adventus mox de uno mox de alio libro propfetico assumunt pericopas; (inter alia brev. Verben. I. Nov. I.)

noster cum virtute veniet et illuminabit oculos sèrvorum suorum, alleluia. (Ps. Laudate Dnum.)

L. 4—8. est Capitulum: Fratres: Quaecunque scripta sunt ad nostram *doctrinam* scripta sunt: ut per patientiam, et consolationem Scripturarum spem habeamus.

L. 9. Vox clamantis (in deserto parate viam Domini). Antiph. Na prêstolê (l.n10.) non concordat nec cum brev. Verb. I., quod habet Antiph., quae etiam in hod. brev. invenitur (Joannes autem cum audisset.); cuius originale legitur in VII. Respons. I. Dom. Adv. Super solium David et super regnum eius sedebit in aeternum. L. 13 ad finem col. est Oratio, quam habemus etiam in hodiernis brev. et quidem: Excita, Domine, corda nostra ad praeparandas Unigeniti tui vias: ut per eius adventum purificatis tibi mentibus servire mereamur.

Fol. Bb. col. I.

L. 1. Hymnus indicatur: Creator alme siderum, et Vers. Rorate coeli. Ant. Beata es, Maria, quae credidisti Domino: perficientur in te, quae dicta sunt tibi a Domino, alleluia, legitur in brev. Verb. I. in II. Resp. Dom. III. Adv. Orationi (l. 7.—12.) invenitur simillima in brev. Verb. I. Feria IV. Quatuor temporum, quae ita se habet: Подажд', м(о)л(и)м те вс(е)могн бе да изб(а)вителя н(а)ш(е)го градоущи праздник' и настоещаго живота помощ' н(а)м' принесет', и вѣчнаго б(ла)ж(е)н'ствиѣ дари щедрит'.

L. 13. Invitatorio Цѣсарь нашь приде invenitur simile in I. brev. Verbenic. in Dom. IV. Adv. Се придет' црь * тьцѣм' противоу спаситедю нашемоу.

L. 14. Hymnus indicatus voce В нощи (Nocte surgentes?) non invenitur in I. brev. Verb., ubi omnium feriarum Hymni dicuntur, ut I. Dom. Adv. — Antiphona гь защи(титель) est ex Feria II. Dominus defensor vitae meae. L. 15 Ѷ изиде est desumptus ex Isaiâ XI. Egredietur virga de radice Jesse, et flos de radice eius ascendet. L. 17. Antiph. Б(ла)ж(е)на еси est nota Ant. Beata es virgo Maria, quae credidisti, inferius adhuc citanda. — L. 18. Cap. desumptum ex Malachia III; 1. — L. 25 Hymnus indicatus forte est En clara vox redarguit., qui tamen in I. Brev. Verb. incipit verbis: Гл(а)сь свѣтл' с н(е)б(е)се звьнит'.

Fol. B. b. II.

L. 1. ℣. гласъ est supracitatus: Vox clamantis. L. 2. Ant. Съ небесе concordat cum Ant., quae ponitur in hod. brev. ad Benedictus Fer. II. infra Dom. II Adv; eadem in I. Brev. Verb. in fine sic variat: и в роуцѣ его ц(а)рство и чьст'. et quidem sine alleluia in fine.

L. 5—14 continent orationem, cuius originale nulibi potui invenire; R. P. Ivančić, gen. procurator III. Ordinis Illyrici, perlustravit omnes Vatic. bil. codices saec. XI.—XV., verum nec is textum huic similem invenire potuit. Breviaria communiter (etiam I. Verbenic.) pro diebus ferialibus adhibent orationem Dominicae praecedentis et quidem tum ad Laudes tum ad Vesperas; textus vero noster non tantum diebus Dom., sed etiam ferialibus proprias ponit tum pro Laud. tum pro Vesp. Versio eiusdem posset vel sic concipi: Praecinge quaesumus Domine Deus noster, lumbos mentis nostrae divina virtute tuâ firmiter, ut venturo Salvatore Hristo filio tuo digni inveniamur dapum vitae aeternae, et dona coelestia ab ipso percipere mereamur.

L. 15. Ant. Съ небесе пр(идеть) probabiliter eadem ac supracitata ad Laudes.

L. 17. Capitulum iterum discordat; textum eius orig. exhibet I. brev. Verben. aeque ac. brev. hodierna in II. Responsorio Sabbati Quatuor Temp. infra Dom. III. Adv., quod sic habet: Radix Jesse, qui exurget judicare Gentes, in eum Gentes sperabunt. L. 21. iam supra citatus Rorate coeli. L. 22. Ant. ad Magnificat concordat cum I. brev. Verb. et nostris eodem loco: Ecce veniet Rex Dominus terrae, et ipse auferet iugum captivitatis nostrae. Sequenti vero orationi nullam silmilem brev. glag. continent.

De foliis Ca, I, II et Db, I, II post ea quae in Notis scripsi nihil videtur addendum; eaedem partes sunt quas novissimo loco non sine ullo labore legere potui.

Fol. Cb. col. I.

L. 1—3 finis cuiusdam ignotae Orationis. L. 6. Invitatorium supra citatum; item Hymnus. L. 7. Antiph. indicata est III. Feriae Ut non delinquam in lingua mea. L. 29. Capit. desumptum est ex Malach. IV. (5.—6.) Ecce ego mittam vobis Eliam prophetam, antequam veniat dies Dni magnus et horribilis. Et convertet cor patrum

ad filios, et cor filiorum ad patres corum. L. 18. Ant. Super te Jerusalem orietur Dnus, et gloria ejus in te videbitur, eadem est ac in Brev. Verb. I. Feria III. infra Hebdom. II. Adv. L. 20. citatur Oratio Dominicae praeced: Excita Domine corda nostra. L. 21. Ant. in Vesp. eadem est ac supra ad Benedictus. L. 23. Capitul. supra cit. Feriae II; Ant. vero ad Magnif. non concordat. cum brev. I. Verb. Similem legimus huic in eod. brev. Feriae V. ad Benedictus: Tu es qui venturus es? quem *expectavimus*, ut salvum facias populum tuum.

Fol. Cb. II.

L. 2. iam supra citata Oratio ignota. L. 3. Invit. et Hymnus ut supra. Ant. Fer. IV. Avertit Dnus captivitatem plebis suae. De seq. Ant. Cap. iam supra diximus. Ant. ad Magnif. (L. 9.) eadem paucis mutatis est quae in brev. Verb. I. ponitur pro Feria V. Qui post me veniet, ante me factus est, cuius non sum dignus calceamenta *solvere*.Orationem sequentem nulibi inveni.

L. 13. Ant. eadem ac in Laudibus ad Benedictus et quidem hic recte scribitur. Capit. ibidem dubium remanet. L. 15. Ant. haec in brev. Verb. I. ponitur Feria III. eiusdem hebdomadae, cuius textus conformis est saepe saepius repetito: Vox clamantis. L. 18—22. Oratio, cuius originalem invenire non potui. Quoad primam partem similis est ceteris de Adventu, altera vero prorsus dissimilis, et prout iacet non dat rectum sensum. Post: »Excita quaesumus Dne potentiam tuam et veni, ut quae ecclesiae tuae promisisti« probabilius stabat ДАЖЕ loco ДАЖДЬ ita ut absolvendum fuerit: usque in finem saeculi propitius perfice. Vel si ДАЖДЬ recte stat, in fine verbi СЬТВОРИ omissum est ТИ, ita ut sensus esset: Fac usque in finem saeculi propitius perfici; prior tamen textus videtur magis obvius.

L. 23. est quoddam postscriptum amanuensis. L. 25. Invitat. ut supra. Ant. Feriae IV. Domine Deus in adjutorium meum intende.

Da I.

L. 1.—13. Est pars Lectionis de Homilia Gregorii Papae, quae legitur in brev. Verb. I. Dom. II. Adv. in III. Nocturno: . . . Nos praedicamus Christum crucifixum, Iudaeis quidem scandalum, Gentibus autem stultitiam. Stultum quippe hominibus visum est, ut pro hominibus auctor vitae moreretur: et inde contra eum homo

scandalum sumpsit, unde ei amplius debitor fieri debuit. Nam tanto Deus ab hominibus dignius bonorandus est, quanto pro hominibus et indigna suscepit. Responsorium et sq. ℣. in brev. Verb. I. legitur in III. Noct. sed in Dom. III.: Ecce radix Jesse *descendet* (cum hod. brev.) in salutem populorum, ipsum Gentes deprecacuntur; et erit nomen eius gloriosum. Dabit ei Dnus sedem David patris eius, et regnabit in domo Jacob in eternum.

Da II.

Columna haec continet Antiphonas III. Dom. Adv. ad Laudes incipiendo a IIa; et quidem l. 1—3. secundam: Jerusalem gaude gaudio magno, quia veniet tibi Salvator, alleluia. Tertiam l. 5—6. Dabo in Siom salutem, et in Jerusalem gloriam meam, alle. L. 7—11. quartam: Montes et omnes colles humiliabuntur: et erunt prava in directa, et aspera in vias planas. Quae tamen in I. brev. Verb. sic. terminatur: »veni Domine et noli tardare« sicut et in brev. hodierno. L. 12—15. Juste et pie vivamus (brev. Verb. I. addit: *in hoc saeculo*) expectantes beatam spem, et adventum Domini. Capit. l. 17—19. (I Cor. IV.) Fratres sic non existimet homo ut ministros Christi et dispensatores mysteriorum Dei, legitur in Dom. IV. Adv. ad Laudes. Post notum iam Hymnum et ℣. l. 22. Ant. Joannes cum adisset in vinculis opera Christi etc., quae in I. brev. Verb. legitur ad Benedictus Dom. II. Adventus. — Remanet ut pauca de Fol. Db dicamus. L. 2—5. (col. I.) est Oratio quae in brev. Verb. I. invenitur in Dom. III. Adv., quaeque sic se habet. Aurem tuam, quaesumus Dne, precibus nostris accomoda: et mentis nostrae tenebras gratiâ tuae visitationis illustra. Huic orationi alteri videtur subiuncta nescio cui originali respondens. In eadem adhuc columna habentur vestigia Antiph. ad Vesperas. item et Capituli In alterâ autem incipit officium Feriae II., post Orationem quae praecedentibus Vesperis videtur pertinere, quaeque saltem aliquatenus conformis videtur cum ea, quae nunc legitur in missali Fer. IV. Quatuor temporum: Спѣши, молимь те ги, не кьсни: и помоћь вишьнее сили намь подаждь: да оутѣшениемь пришьствиѣ твоего подькрѣпеть се, иже на твою милость оупьвають (Mis. Parčić).

Ex quibus omnibus concludi liceat, Fragmenta nostra continere officia II. et III. Hebdomadis Adventus licet omnia propriis locis assignari nequeant tum ob manca Fragmenta ipsa eorumque lagunas, tum ob defectum originalis textus.

II.

Lingua nostri fragmenti in genere nihil specialis praesefert, ilque diversi ab eis, quae ex monumentis glagoliticis recensionis roaticae alias novimus; tamen intra angustos fragmenti limites nam alteramve proprietatem liceat notasse.

Pro semivocali, pro qua indiscriminatim adhibetur ъ (Ꙟ, Ꙟ) (I) vel etiam apostrophus ('), nula vocalis secundaria nec a nec occurrit, quae circumstantia fragmenta haec primae parti saec. III. adiudicat, utpote quae iisdem cum fragmentis Vindobonenibus tantum est communis; in aliis autem fragmentis, ut in praeatione vidimus, iam secundariae a vel e inveniuntur.*

Ex gr. сь (cum), кь (ad) мьзди, жьзлъ, одьждити, сьлжет' ъчноуть, съдѣ, с'храню, с'грѣшоу, стьзи, (п)лътъ, пршъстиѣ, а нъ (in eum).

Dictam semivocalem tam in mediis vocibus, quam in desientiis alias scribit, ut modo vidimus, alias omittit: в немъ, в диниѣ, взлюблена, взбоуди, свршена, сп(а)сомъ, с невесе, творитъ, всѣмь, всею, к нимь, агнц, встанеть, впиющаго, иѣетъ, в тебѣ; в нощ, воет се, о них, покладает се, прѣд гѣноу, подѣом, минт. Semel tantum, in quantum textum leere potui, inveni superflue scriptum in всъпоютъ (Ba I, 20.), et oc fortasse est lapsus calami pro въспоютъ.

Uti supra diximus pro semivocali nulla habita ratione ethyologiae utrumque signum adhibet ъ et ь, nec non ' formae seicircularis. Sic e gr: мьзди et пришъстиѣ; жьзлъ et плътъ; идетъ et просвѣтить; трьпѣ et тръпѣти; чедомъ, облаком'; c.

Quod si numerum unius cuiusque classis attendamus, litera in 133 et amplius, ь in 80, apostrophus denique in 22 casibus venitur.

Praeter rectum usum literae ѣ (завѣть, стѣноу, врѣме, ѣстолѣ, привѣсь, пождѣмь, просвѣтит', сѣдѣти, тебѣ, ѣъ; etc) scribit eandem:

a) pro vocali i; et quidem: г(осподев)ѣ Bb. I, 4; достоинѣ . II, 10; цркве Bb I, 22; Cb II, 20; росѣте Bb I, 2; II, 21; II, 24; творѣте Cb II, 17; бл(агосло)вѣте Da II, 12; хвалѣте II, 3; Da II, 16.

* Cf. *V. Jagić* Glagolitica II. pag. 28—29.

b) pro vocali e: сьдѣ Bb II, 24: Cb II, 2; E contra pro vocali ê, literam adhibet є: завєщаю Ab II, 7; достоєнь Cb II, 11, достоєньстви Bb II, 12. хотєль Cb II, 23.

Haec omnia cum locali influxui vivae linguae adscribi debeant simul indicium nobis praebent originem fragmentorum non alibi quaerendam quam ubi modo reperiuntur, nempe in aliquo ex castellis insulae Veglensis.* Eodem pronunciandi modo procul dubio explicari debet: таєнъ pro таинъ.

Omisso rhinesimo recte semper utitur vicario є pro ѧ (ѩ) et оу (ю) pro ѫ (ѭ) лєдинѣ, врѣмє, чєдомъ, нєоумалєт сє, (от)стоупєть, грєдоуши, (г)ладкиє, боєт сє, настоєщаго, єзиком, всъпоютъ, впиющаго etc.

Semel tantum ex dialecto scribit прнѣти Bb II, 13. In eodem textu, ubi fragmentum nostrum habet єзиком Da I, 2, in brev. Verbenic. I iam legitur ѣзиком (Fol 13. b col. I.)

Vocalis u semel vices gerit consonantis в: Оуторн Cb. I, 5.

Quod dicitur r, l *sonans*, scribitur: тръпѣти, трьпѣ, тръпѣниємъ, свршєна, плътъ, испл[нєниє], хлъ[ми]; sed et omisso ь[ъ]: цркви, Bb I, 22; творцъ Da I, 5; сьлжєт' Ba I, 15;

Contractionis vocalium exemplum saepius occurrit in придє, придєть, прити; прѣпаши (l. прѣпоиаши) Bb II, 5; de formis contractis inferius sermo recurret.

Vicariae consonantes št, žd regulariter inveniuntur et quidem: завѣщаю, придоуща, грєдоуци, настоєщаго, просвѣщєниє etc, даждъ; litera ꙉ (ПР) bis tantum occurrit in: анꙉєла Bb I, 19 анꙉєлъ ibid. 24;

Ex *formis nominalibus* specialem mentionem meretur non contracta forma acc. pl правая Da II. 9;** cuiusmodi tamen alterum exemplum non adest, sed formae omnino contractae: настоєщаго, придоущим, бєзоханним б(о)жих; excipe gen. s. f. pronom.

Subst. синь habet gen. сина sec. o paradigma. (Bb I l. 8)

Forma acc. propria conservata est in: (боу)доу нимъ в б(ог)ъ Ab II, 2; посла с(и)нъ свои Ab I, 14; non autem in Bb I, 19: шлю анꙉ(є)ла моєго.

* Cf. *Iv. Milčetić: Čakavština Kvarnerskih otoka.* pag. 103. (Rad. CXXI. 1895.)

** Cf. *V. Jagić* Glagolitica II. pag. 29.

Voc. subst. господь г(оспод)е per analog. ad рабе legitur Ba II, 13; item Db II, 6.

Substantiva отрць, стьѕа habent acc. pl. о(ть)ци, Cb, I, 15; стьзи Cb. II, 17 analogice ad рабꙑ, ржкꙑ;

Partic. гредоуци (праздникь) Bb I, 8 secundum reliquos casus prodiit. Mentionem meretur forma бивъ (acc. loco бивъшь) in Ab, II 15: посла с(и)нъ свои . . . бивъ; brev. I. Verb. iam habet биваюца (под заколом').

Ex *verbalibus* primo loco adduco notam illam 3 pers. sing. aor. биси Da I, 4; ч(лов'ѣ)комъ (в)идѣно биси . . . non in abbreviatura sed plenis vocalibus scriptum.

Porro 3. pers. sing. praes. приде иже по мнѣ приде Cb. I, 13, ubi defectus τοῦ. ть forte explicari potest ex eo, quod dicta vox in fine lineae invenitur et sic ex defectu spatii mutilata est.

1. Pers. pl. imperativi не забоудѣмо Db II, 22 in hoc tantum postscripto occurit estque evidenter forma l. vernaculae.

Forma заповѣдѣ Ab I. 3 origine perfecti in verbo simplici cum significatione praesenti, hic utpote verbi perfectivi denotat futurum: ἐντελοῦμαι.

Lexicali ex parte adduci merentur praeter: скьндель (сканъдалъ, сканъдѣлъ), баловаине, съпасъ, nomina feriarum hebdomadae: понедѣли, оутори, чет(в)ртн, пети, quae in brev. Verbenic. I. etiam sic sonant: п(о)н(е)д(ѣ)л(ьни)к', оуторкь, ч(е)тртьк', п(е)тк'.

Nomenclatura singularum Officii partium, ut vidimus, seriem nominum ostendit e lingua latina paucis mutatis acceptorum, uti sunt: Вит(ато)рии f. = Invitatorium. — Верьшь m. = Versus — Імна f. = Hymnus — Капитоуль m. = Capitulum — Матоутина f. = Laudes Matutinae — Орацнѣ f. = Oratio — Решпонь m. = Responsorium. Qui mos etiam in posterioribus monumentis etiam typis impressis (brev. Brozićii) perdurat. Adsunt quidem etiam aliqua nomina ex latino translata ut Ютрьна, Вечерьна; generalis tamen praxis vertendi superius allatam nomenclaturam non nisi a saec. XVII. invaluit.

III.

Palaeographicum tandem momentum ceteris praestare puto. Uti ex adiectis tabulis videre licet, fere in singulis literis remansit vestigium aliquod originariae characterum formae *orbicularis.*

Universim dici potest formam literarum similem esse missalis Kukuljevićii.[1])

In specie autem de singulis characteribus haec videntur notanda:

a) in vocalibus. Litera Ⰰ maiuscula licet stipites laterales paulo longiores habeat, tamen eos in aequale cum stipite principali non producit. (ut ex gr. brev. Verbenic. I.).[2])

Lit Ⰵ uno tantum apice in medio invenitur secata, qui tamen nunquam omittitur.

Glagoliticum Ⰻ (и) ostendit formam similem omnimo angulari и in fragm. Vindob; idem maiusculum (Fol. Da II 22) efficiunt duo triangula sese invicem cacuminibus penetrantia[3]) . I alterius formae Ⰹ (і) in maiusculis tantum occurrit et quidem 13 (una vice ligatum cum Ⰿ); i praecedentis formae 5 vicibus.

Uti supra mentionem fecimus, pro semivocali utitur fragmentum nostrum tribus signis Ⱜ, ı,'; quorum primum alias simile est *primo* in tab. miss. Kuk.[4]), alias circularis apex ex sinistro latere exiens paulo superius remanet, *semel tantum* et quidem in Fol. *D b. col.* II. lin. 19 in voce ⰳⱁⰴ (господъ) correspondet *secundo* exemplari eiusdem literae in tab. miss. Kuk[5]. Alterum signum ı (ь) altitudini ceterorum characterum non adaequatur, sed in inferiori parte paulum deficit.

Forma apostrophi circularis est; una alterave vice conspicitur supra literam uti punctum.

Lit. Ⱑ simillima est in fragm. Pragens. ex. II.; stipiti verticali nempe exhibet adiunctos duos circ. apices, quorum superior maior esse solet inferiore, qui productus secat stipitem. In litera Ⱑ altera pars a tergo adiuncta omnino minor est praecedente, quod in codicibus posterioribus in Ⱑ maiuscula tantum conspici solet.

---

[1]) Cf. *V. Jagić, Gradja za glagolsku paleografiju.* (Tabula I, 6) Rad II. 1868. [2]) Cf. Tab. II. l. 4 sup.

[3]) Cf. *L. Geitler* l. c. utrumque fragmentum minoris inscriptionis Baškae.

[4]) Cf. *V. Jagić, Gradja.* [5]) Casus in Bb, II. 8 dubius remanet.

b) *in consonantibus.* In lit. ⱎ nil speciale notandum est, nisi quod inferior horizontalis linea (miss. Kuk.) non omnimo recta est, potius ad superiora vergens.

Antiquioris formae vestigia manifestius ostendunt literae ⰿ et ⱑ; et quidem ⰿ potissimum inferiori, ⱑ in superiori parte, quae licet acuta, tamen ambo stipites fere eiusdem altitudinis ostendit.

Lit. ⰱ eiusdem formae est ac in miss. Kuk. vel in Psalt Sinaitico, nisi quod circularis apex a dextris adiunctus in nostro fragmento superiori parte acutus est.[1]

Perpendiculares stipites lit. ⱅ non protrahuntur ad totam lineae altitudinem, sed potius ex superiori parte sese tenent; eius tamen superiores apices convergentes supra lineam eminent. Similiter etiam lit. ⰿ antiquam formam aliquatenus retinet, cuius nempe perpendiculares apices tranverso stipiti adiuncti totam lineae altitudinem non assequuntur, sed e superiori lineae parte sese tenent. Fere aecque ac in eo casu, quando litera haec alteri superimponitur.[2]

Tres verticales stipites lit. ⱋ aequali altitudine sunt et omnino paralleli. Circularis apex tertii stipitis pertingit sinistrorsum ad secundum tantum; duo priores videntur supra coniuncti, sed res incerta remanet, quia uterque locus, ubi lit. haec occurrit, minus clarus est.

Lit. ⰸ semper typum posteriorem ostendit, aecque ac miss. Kuk.; constat enim una continua trifariam fracta, vel potius una recta immediate coniuncta cum altera curva, absque ullo apice vel puncto adiacente.

ⱅ et ⰿ ostendunt consuetum typum »croaticum«; eundem characterem praesefert etiam ligatura ⰾⱑ, ⰾⱅ transformatis circularibus apicibus *τοῦ* ⰾ alterius formae in quadrangulares.

Stipes literae ⱃ (ⱃ) aliquantulum sinistrorsum inclinatus secatur in medio a producto apice circulari; item in basi eiusdem stipitis conspicitur parva linea. In litera ⱂ autem nullum vestigium videtur lineollae medio stipiti adiungi solitae.

[1]) Cf. Tab. II. l. 6 et 7.

[2]) Cf. Tab. I. l. 5 supra.

Basis *τοῦ* ꙋ modo quadrangularis est modo triangulo appropinquat[1]); in Ⱎ, Ⱋ omnino quadrangularis: apertura lit. Ⰲ modo convergens modo aperta magisque hians.

Ex ligaturis autem forte ⰀⰕ, ⰒⰒⰒ tantum sunt quae constanter recurrant; ⰡⰕ, ⰓⰁ, ⰒⰒ licet saepius colligentur tamen patiuntur exceptiones. In utraque columna Fol. Cb. numerantur 31 ligaturae; in brev. Verbenic. I. in una columna (ca 33 lin.) tantundem; in Noviano II. (l. 35.) iam 45. Licet ergo fragmentum nostrum in hoc sensu morem sequatur croatico-glagol. monumentorum, usus ligandi literas, si comparatur cum ceteris (posterioribus), potest dici sobrius. Silentio praeterire nolo, quod de usu cinnabaris antiquioribus codicibus proprio memorat cl. prof. Jagić;[2]) idem enim etiam in nostro fragmento observare licet, nempe literas atramento scriptas cinnabari tantummodo obductas esse, non vero eodem simpliciter depictas, ut ex gr. iam in brev. Verbenic. I. Litera initialis ⰒⰒ Fol. Ba prorsus eadem est ac in phototyp. tab. miss. Kukuljevićii[3]); ⰒⰒ in Fol. Cb. huic similis: ambo in mentem revocant initiales ex antiquissimis codicibus characteris semicircularis; superscriptio ⰈⰁ ⰕⰂ ⰈⰀ (Bb. I.) binis literis trifariam divisa similem titulum П Я Ц (ПРОФЯЦИЯ) in fragm. Vindob. videtur imitari.

[1]) Cf. Tab. I. l 1 et 2; 3 et 5. [2]) Cf. Glagolitica II pag. 43.
[3]) Cf. L. Geitler l. c.

Appendix.

Elenchus Ecclesiarum

Dioecesis Veglensis (cui modo adiunctae sunt olim separatae dioeceses Absorensis et Arbensis), quae gaudent privilegio linguae palaeoslavicae in s. Liturgia.

Usum linguae palaeoslavicae habent omnes ecclesiae et capellae in ambitu teritorii parochialis vel curatialis:

a) In Decanatu Veglensi: Roljicae (Poljica) numerus sacerdotum: 1.; *Pontis* (Punat) n. s. 2.; *Monte* (Vrh) n. s. 1.; *S. Fuscae* (Sv. Fuska) n. s. 1.[1])

b) In Decanatu Verbenicensi: Bescae (Baška) num. sac. 2.; *Bescae Veteris* (Stara Baška) n. s. 2.; *Vallis Bescae* (Draga) n. s. 1. *Verbenici* (Vrbnik) n. s. 3.

c) In Decanatu Castromusculensi: Castromusculi (Omišalj) n. s. 2.; *Dobrini* (Dobrinj) n. s. 3.; *Dubašnicae* (Dubašnica) n. s. 2.; *Miholjice* n. s. 1.

d) In Decanatu Auxerensi: S. Jacobi (Sv. Jakov.) num. sac. 1.; *S. Ioanis* (Štivan) n. s. 1.; *Belej* n. s. 1.; *Promontorii Crucis* (Puntakriža) n. s. 1.; *Unije* (Onije) n. s. 1.; *Ustrine* n. s. 0.; *Vallis S. Martini* (Martinšćica) n. s. 1.

e) In Decanatu Crepsensi: Capisuli (Beli, Caisole) n. s. 2.; *Lubenicae* (Lubenice n. s. 1.; *Vallon* (Valun) n. s. 1.; *Dragozetići* (Dragozići) n. s. 1.; *Orlec* n. s. 1.; *Vranae* (Vrana) n. s. 0.; *Predošćica* (Predol-Šćica) n. s. 1.

f) In Decanatu Lussinensi: S. Petrus a Nimbis (Sv. Petar, Ilovik) num. sac. 1.; *Sansigus* (Susak) n. s. 1.; *Ćunski* n. s. 1.

g) In Provicariatu Arbensi: Neoparum (Lopar) num. sac. 1.; *Novaljae* (insula Pag) n. s. 2.; *Lonus* (Lun, ins. Pag) n. s. 1.;

[1]) Huc adnumerari debent ecclesiae conventuales *III. Ordinis Illyrici s. Francisci de Poenitentia.* Et quidem *Veglae* cum 3 sac; In *Capite Insulae* (Glavotok) cum 2. sac; ad *S. Mariam Magdal.* 2. sac, *Viari* et *Vallis S, Martini* (Martinšćica) 1 sac.; residentia apud S. Joseph *Lussini maioris* cum 2 sacerdotibus.

Barbati (Barbat) *Barguli* (Banjol) n. s. 1.; *Mundanei* (Mundanije) n. s. 1.; *Vallis S. Petri* (Supetarska, Draga) n. s. 1.; *Camporae* (Kampora) n. s. 1.

In ecclesiis paroch. *Lussini* minoris et maioris, in Collegiatis *Crepsensi* nec non in *Arbensi* in missarum solemniis Epistola et Evangelium lingua palaeoslavica cani solent.[1]) Dioecesis Segniensis (cum adiuncta Modrušensi) tota quanta gaudet eodem privilegio (num. sac. 218.)[2])

Elenchus ecclesiarum glagoliticarum in dioec. Tergestina, Pirano-Polensi, Jadertina, Spalatensi nondum exstat.

[1]) Cf. Acta et Decreta Primae Synodi Veglensis. MDCDI; et »Status« Personalis et Dioecesis Veglensis 1903.

[2]) Schematismus cleri dioecesium Segniensis et Modrušensis seu Corbaviensis a. 1903.

			Errata:	Corrige:
Pag.	11,	12	inf. (обꙋ)	(оꙋв)
»	12	3	ⱅⱐⰸⱎⱅⱜ	ⱅⱐⰸⱋⱜ
»	13	11	покльает	покладает
»	14	2	ⱃⱐⰱⰸⱁⰲⰿⰶⰿⰸⰿ’	ⱃⱐⰱⰸⱁⰲⰿⰶⰿⰸⰿ’
»	15	8	deest	(над҄ѣю)
»	27	17	врнющаго	впиющаго
»	29	5	Пече	Рече

Tabulae

ab originali paululum diminutae.

(ca. $^2/_3$)

Fol. Cb I. Pars super.

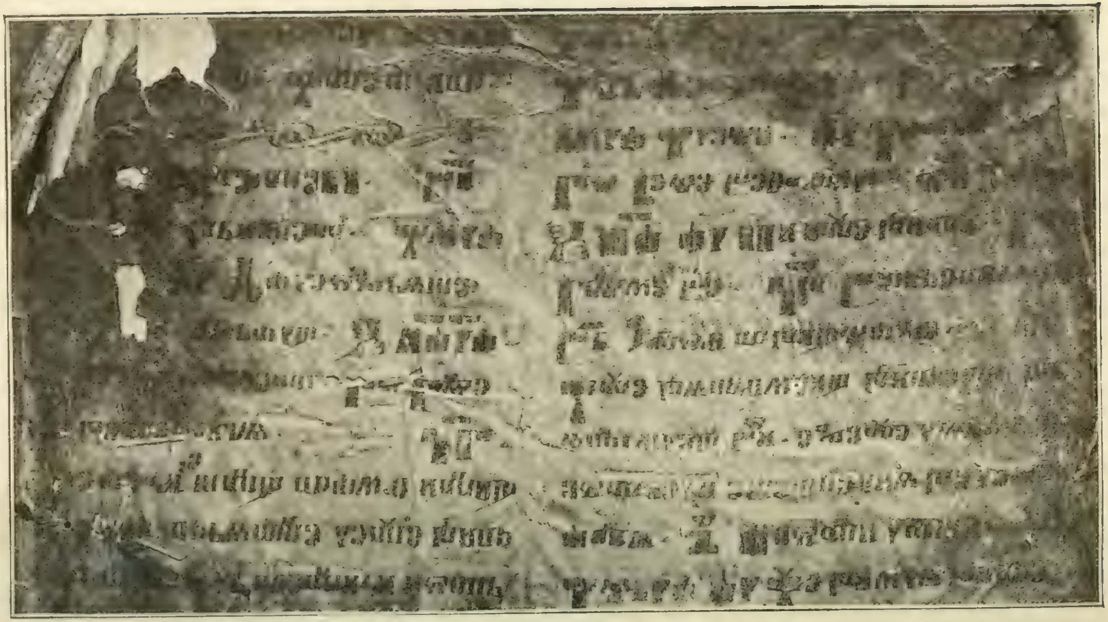

Fol. Cb II. Pars infer.

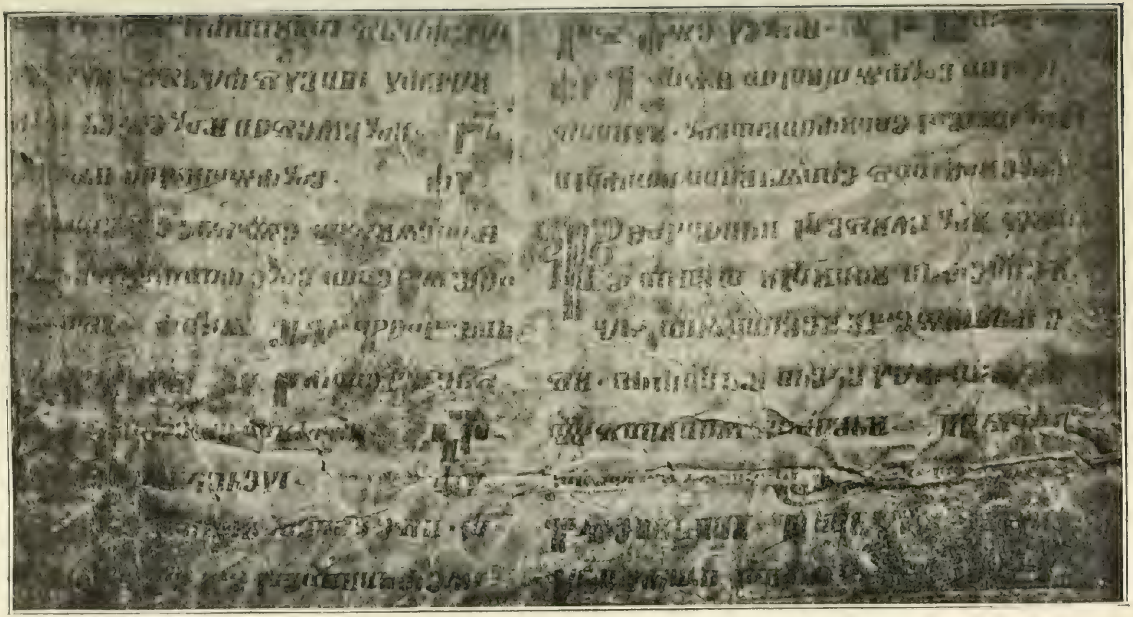

Argumentum.

Introductio. Ocasio et finis publicandi Glagolitica (pag. 1—2).

Praefatio (pag 3—7).

Auctorita liturgic. libror. croatico-glagoliticorum (pag. 3); tabulae (pag. 3—4); monum. scripta (pag. 4—5); post digressionem ab eisdem (pag. 5) novissima redintegratio dictorum librorum (pag. 69); character monumentorum saec. XII. et XIII. (pag. 6—7).

Fragmentum Verbenicense (pag. 7—48).

Exterior forma (pag. 7.), argumentum, aetas nec non auctoritas (pag. 8—9); textus cum notis et analysi (pag. 8—42); eiusdem lingua et orthographia (pag. 43—45); proprietates palaeographicae (pag. 46—48).

Appendix. Elenchus ecclesiarum glagoliticarum (pag. 49—50)

Errata corrige (pag. 50).

Tabulae.

Excerptum Ex Statutis Academiae Palaeoslavicae Veglensis:

§. IV. Socii sunt:

1. *ad honorem*, quos gen. congregatio nominat.

2. *fundatores* i. e. ii, qui Academiae 300 Cor. dono dedere.

3. *auxiliarii*, i. e. ii, qui semel 100 Cor. intulerunt; socii auxiliarii possunt esse etiam personae morales seu iuridicae.

4. *ordinarii*, i. e. ii, qui annuatim 5 Cor. solvunt.

Sociis »*Glagolitica*« distribuuntur gratis; extraneis annuo pretio 4 Cor. austr.: singuli vero fasciculi pretio ipsis assignato.

Redactio et administratio »*Glagoliticorum*« invenitur *Veglae* (Veglia, Autriche), quo etiam pretium et literae mittenda sunt.

Redactio.

Sumptibus Academiae Palaeoslavicae Veglensis.
Typis »Kuryktae« typographiae Veglensis.

LSlav.C
V1337rec

Vajs, Josef 650028
Recensio croatico-glagolitici
fragmenti verbenicensis.

University of Toronto
Library

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

UTL AT DOWNSVIEW
D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 12 16 01 14 010 5